ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ◆ № 247 (497) ◆ Субота, 26 грудня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА Л. КРАВЧУКА З ДЖ. БУШЕМ

Як повідомила прес-служба Президента України, 24 грудня цього року відбулася розмова по телефону Президента України Л. Кравчука з Президентом Сполучених Штатів Америки Дж. Бушем. У ході бесіди було розглянуто питання двосторонніх україно-американських відносин, що їх досягнуто в ході візиту Президента України в США у травні цього року.

Торкаючись питання щодо Договору між СРСР та США про скорочення стратегічних наступальних озброєнь та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Президент України подякував Дж. Бушу за готовність США подати допомогу в знищенні ядерної зброї та поінформував його про хід підготовки до ратифікації цих документів Верховною Радою України. Л. Кравчук підтвердив, що керівництво України стоїть за незмінність курсу, проголошеного українським парламентом у заяві про без'ядерний статус України, і робить все необхідне для схвалення згаданих договорів. Роз'яснювалися ті практичні проблеми, з якими зіткнулася Україна при їх виконанні.

Президент США з розумінням поставився до наших проблем.

Окремо порушувалося питання про укладення угоди з Росією про забезпечення належного обслуговування дислокованих в Україні ракетних комплексів, що підпадають під дію Договору СТАРТ, до їх знищення.

Президенти обмінялися привітаннями у зв'язку з наступаючим Новим роком та різдвяними святами і побажали відповідно американському та українському народам миру і благополуччя.

Експрес-інформація

ОСТАННІЙ ДЕНЬ БУВ ПЛІДНИЙ

Учорашнє спільне засідання палат Верховної Ради Росії було останнім перед парламентськими канікулами. На ньому депутати обговорювали бюджетне послання Президента на наступний рік. У документі було, зокрема, зазначено, що витрати на охорону здоров'я, соціальні потреби заплановано збільшити утричі порівняно з витратами на оборону та армію. Парламентарії розглянути також бюджет пенсійного фонду на наступний рік, закон про статус військовослужбовців, заслухали інформацію представників міністерств закордонних справ і оборони щодо ситуації на Північному Кавказі.

ОСТАННЬОМУ — ЩО ЗАЛИШИТЬСЯ

Вірменія має тільки дводенні запаси газу й рідкого палива, заявив Прем'єр-міністр республіки Х. Арутюнян. Цього разу причиною енергетичної кризи, на його думку, є не взаємовідносини республіки із сусідами, а неузгодженість економічних зв'язків між рядом інших держав співдружності, територією яких проходить туркменський газ. Кожна з них бере собі значно більше палива, ніж передбачають затверджені квоти. У газопровідній мережі Вірменія розташована в «завулку», і подібні волюнтаристські дії тієї чи іншої держави тяжко позначаються на житті республіки.

УНІКАЛЬНЕ ПОПОВНЕННЯ ФЛОТУ УКРАЇНИ

25 грудня у Феодосійському ВО «Море» успішно завершені бойові державні випробування ще одного корабля Військово-Морських Сил України «Донець». Як сказав генеральний директор об'єднання Л. Астахов, судно призначається для транспортування бойової техніки. Це — корабель-амфібія, який пересувається по воді з швидкістю понад 120 кілометрів за годину, а по суші — ще швидше. Подібного корабля не мають збройні сили ні Великобританії, ні США. Він — найбільший серед кораблів такого типу у світі.

ДІРКА В НЕБІ

Колись небо вважалося твердим. І мало хто в цьому сумнівався. І було це корисно і для нас, і для неба. А потім виявилось, що небо — м'яке, м'якше навіть за наші душі. І ми наробили у небі дірок. І сидимо тепер, як отой циган, що під час завірюхи сховався у рибальський ятір та й тішиться: «Тут холодно, але ж надворі ще холодніше...»

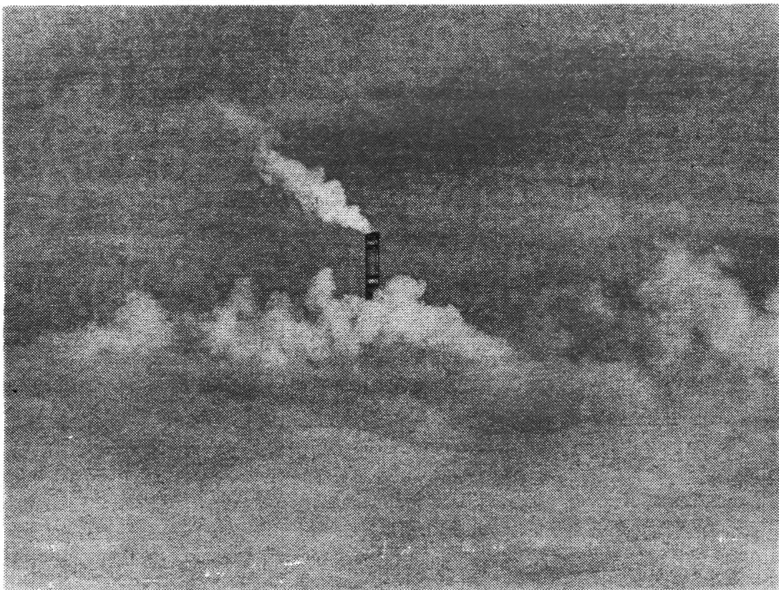

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Прес-конференція

ЕНТУЗІАЗМУ НЕ ДОДАЛОСЯ...

Свою першу прес-конференцію з українськими та зарубіжними журналістами провів Віце-прем'єр-міністр України Володимир Дем'янов. Чи то журналісти потомилися від численних прес-конференцій, чи то про селянські біди вже й говорити набридло, бо прес-конференція пройшла якось надто спокійно. На думку Володимира Дем'янова, уряд контролює, або принаймні, намагається контролювати ситуацію в агропромисловому комплексі. Селянам, зрозуміло, від того не легше, журналісти цьому не зовсім повірили, а Віце-прем'єр-міністр не дуже на цьому й наполягав. Тож кожен залишився при своєму і, розходячись, мабуть, прикидав, які ціни на продукти харчування нас чекають після Нового року, якщо, наприклад, «стартова» закупівельна ціна на м'ясо — 320 купоно-карбованців за кілограм?

Юрій НЕСТЕРЯК.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Триває робота у постійних комісіях Верховної Ради.

25 грудня відбулося спільне засідання **комісій з питань Чорнобильської катастрофи та з питань розвитку базових галузей народного господарства.** Депутати за участю запрошених фахівців грунтовно обговорили ряд проблем, пов'язаних з аварійністю атомних електростанцій, концептуальні аспекти врегулювання використання ядерної енергії. Кабінету міністрів рекомендовано проаналізувати ці питання та розробити заходи по підвищенню надійності АЕС і посиленню безпеки їх роботи.

Два актуальних питання розглянуто на розширеному засіданні **Комісії у справах молоді** — заходи щодо реалізації Закону про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді та про перспективи розвитку фізичної культури й спорту в 1993 році. У роботі Комісії взяли участь керівні працівники ряду міністерств і відомств, профспілок, молодіжних організацій України.

Прес-центр Верховної Ради України.

ПРОГРАМА ПЕРЕСЕЛЕННЯ МАЄ БУТИ ВИКОНАНА

Програма по переселенню людей з районів, які зазнали радіаційного забруднення в результаті аварії на Чорнобильській АЕС, виконується вкрай незадовільно. Необхідно зосередити всі зусилля на прискоренні її реалізації. Про це заявив Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, який 24 грудня відвідав Брусилівський район Житомирської області, де ведеться будівництво житла та об'єктів соціально-культурного та побутового призначення для переселенців з Народицького району цієї області.

Леонід Кучма ознайомився в Брусилові, кількох сусідніх з ним селах з ходом будівництва, побував на новобудовах — у будинках, школах, дитячих садках, розмовляв з будівельниками і новоселами. У Брусилові Прем'єр-міністр побував також у продовольчому і господарчому магазинах, цікавився асортиментом товарів, розмовляв з продавцями і покупцями.

Того ж дня він провів у Брусилові нараду з питань переселення людей, підготовки для них належних умов для життя і роботи. Про хід реалізації програми по переселенню, проблеми, які виникають при її здійсненні, повідомили представник Президента України в Житомирській області Антон Малиновський, міністр у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Георгій Готовчиць, міністр інвестицій і будівництва Валерій Борисовський, представники ряду міністерств і відомств.

Після наради Леонід Кучма відповів на запитання журналістів. Він, зокрема, відзначив, що уряд України змушений йти на непопулярні заходи, бо без них врятувати економіку країни просто неможливо. Необхідно також налагоджувати нормальні економічні відносини з Росією, оскільки Україна залежить від російських енергоресурсів. Важливість рівноправних і взаємовигідних відносин між Росією і Україною повинні зрозуміти в обох країнах.

Олексій ПЕТРУНЯ, кор. УКРІНФОРМ.

СПІЛЬНЕ УКРАЇНСЬКО-ЄГИПЕТСЬКЕ КОМЮНІКЕ

На запрошення Його Превосходительства Президента Арабської Республіки Єгипет Мухаммеда Хосні Мубарака Його Превосходительство Президент України Леонід Кравчук здійснив офіційний візит до Арабської Республіки Єгипет з 21 по 23 грудня 1992 року.

Президент Леонід Кравчук і Президент Мухаммед Хосні Мубарак провели переговори і зустрічі, які пройшли в дружній і конструктивній атмосфері. Президенти і члени двох делегацій обговорили питання двосторонніх відносин, а також питання, що становлять взаємний інтерес.

Сторони, виходячи з їх взаємного бажання зміцнювати дружні відносини, розглянули шляхи розвитку співробітництва між Україною і Єгиптом, що відповідає їх взаємним інтересам та їх прагненню до кращого майбутнього.

В ході переговорів Сторони поінформували одна одну про політичні, економічні і соціальні процеси, що відбуваються в обох країнах. Мав місце також обмін думками з різних міжнародних питань. Сторони підкреслили важливість проведення регулярних консультацій на різних рівнях для динамічного розвитку двосторонніх відносин, а також для координації своїх позицій з питань підтримання міжнародного миру і стабільності.

Сторони підтвердили свою переконаність у тому, що всеохоплюючий, міцний і справедливий мир на Близькому Сході може бути досягнутий тільки мирними, політичними засобами, на основі принципу «земля в обмін на мир» і виконання резолюцій Ради Безпеки 242 і 338, а також здійснення законних прав палестинського народу. Сторони висловили свою підтримку двостороннім і багатостороннім переговорам, що відбуваються, спрямованим на досягнення миру на Близькому Сході.

Сторони висловили глибоку занепокоєність продовженням кровопролитного конфлікту, нелюдської практики, та політики етнічних «чисток» у Боснії та Герцеговині. Сторони підкреслили необхідність забезпечення виконання санкцій, введених проти Республіки Сербія і Чорногорія, а також нагальну потребу якнайшвидшого врегулювання конфлікту згідно з міжнародною законністю та резолюціями ООН.

Сторони висловили свою підтримку зусиллям, спрямованим на скликання конференції з національного примирення в Сомалі, а також міжнародним зусиллям, спрямованим на встановлення миру і стабільності, забезпечення доставки гуманітарної допомоги народові Сомалі згідно з резолюцією 794 Ради Безпеки ООН від 3 грудня 1992 року, що гарантуватиме повернення Сомалі до міжнародного співтовариства як стабільної держави, яка прагне забезпечити прогрес свого народу.

Президент Леонід Кравчук і Президент Мухаммед Хосні Мубарак підписали Угоду про основи взаємовідносин і співробітництво між Україною і Арабською Республікою Єгипет, яка відкриває широкі перспективи для взаємовигідного співробітництва між двома країнами.

В результаті переговорів, що проходили в дусі конструктивного діалогу і взаєморозуміння, були підписані такі двосторонні документи:

Угода про економічне та науково-технічне співробітництво.

Угода про сприяння та взаємний захист інвестицій.

Торговельна угода.

Угода про повітряне сполучення.

Угода про культурне і наукове співробітництво.

Протокол про консультації між Міністерством закордонних справ України і Міністерством закордонних справ Арабської Республіки Єгипет.

Протокол про співробітництво в галузі інформації.

Сторони висловили намір підготувати і підписати інші двосторонні документи, що стосуються розвитку взаємовигідного співробітництва в різних галузях.

Українська сторона висловила подяку за гостинність, виявлену до членів делегації під час перебування в Арабській Республіці Єгипет.

Президент Леонід Кравчук запросив Президента Мухаммеда Хосні Мубарака відвідати Україну з офіційним візитом.

Запрошення було з вдячністю прийняте. Строки візиту будуть погоджені по дипломатичних каналах.

За уряд України
Анатолій ЗЛЕНКО,
міністр закордонних справ.

За уряд Арабської Республіки Єгипет
Амр МУСА,
міністр закордонних справ.

Нас єднає Україна

ЩО БОЛИТЬ ЗАКАРПАТЦЯМ?

Дмитра Дорчинця — голову Закарпатської обласної Ради, народним депутатом України обрано недавно. Встиг побувати на кількох засіданнях Верховної Ради, її комісій. Цікаво, які ж враження!

— По-перше, приймаються закони, які тривалий час не діють тому, що по кілька місяців розробляються підзаконодавчі акти по їх застосуванню. Це змушує звертатися в комісії ВР за роз'ясненням. Наприклад, так довелося вчинити відносно Закону «Про національні меншини в Україні».

По-друге, я би обмежив трансляцію роботи Ради, оскільки це обходиться у добру копійку (мені розповіли, що година коштує понад 7 мільйонів купонів). Крім цього, дехто з депутатів продовжує використовувати ефір для самохизування. Краще робити телеогляди з роботи Ради.

І, по-третє, пригнічує ставлення депутатів до своїх обов'язків. Заходиш, а зал напівпорожній... Водночас це не заважає, аби на табло цифра була справна... Люди з нас просто сміються.

— Останнім часом триває дискусія з приводу державного устрою України. Президент пропонує одну норму, Голова ВР — іншу. А яку б запропонували ви?

— Аналіз їх різновидів показує, що перед Україною фактично стоїть вибір між унітарною децентралізованою державою і централізованою федерацією демократичного типу. Я прихильник останньої. В умовах демократичного суспільства, як показує практика, недоцільно зберігати громіздкий розгалужений управлінський апарат тоталітарної системи, оскільки його функції суттєво змінюються. Зростає роль місцевого самоврядування, розширюється сфера його компетенції, а отже доцільним є укрупнення регіональної структури. Землі, чи інші суб'єкти федерації, таким чином, мали б одержати широкі повноваження аж до права вступати в зовнішньоекономічні стосунки, мати деякі свої державні структури тощо.

Чи не найбільше до цього підійшло Закарпаття, 78 відсотків виборців якого висловились за надання області статусу спеціальної самоврядної території та вільної економічної зони. Верховною Радою прийнято відповідні документи. Тепер слово за Кабінетом міністрів. Дуже б хотілося, аби він затвердив необхідний декрет ще нинішнього року. Во зволікання з цим призводить до нагнітання політичних пристрастей в регіоні, а то й кон'юнктурних спекуляцій. Окремі товариства на цій основі роздмухують негативне ставлення до владних структур, підривають їх авторитет, створюючи собі на емоціях «імідж» борців за справедливість. Йдеться насамперед про одну з течій так званого русинства. Обласна Рада та державна адміністрація висловили свою позицію до нього у спеціальній заяві, де засудили всілякі політичні інтриги.

— Дійсно, у засобах масової інформації різних рівнів останнім часом політична ситуація на Закарпатті змальовується як критична. Що ж маємо насправді?

— Про це точиться багато розмов. Вони обростають різними домислами, вигадками і, вибачте, справжньою брехнею. Обласній Раді та державній адміністрації наклеюють ярлики сепаратистів, українофобів. Регіон абсолютно безпідставно порівнюють з Карабахом, Придністров'ям, Кримом. Деякі галасують про те, що населення краю прагне утворити автономну, а то й самостійну республіку, приєднатися до однієї з сусідніх держав.

А що насправді? В області проживають представники близько 80 національностей, діє 11 національно-культурних товариств. Ради і держадміністрація чим можуть допомагають їм, до усіх ставимось однаково з повагою. Але, що гріха таїти, є в їх середовищі групи, зокрема в товаристві русинів, які проявляють екстремізм, ставлять питання про перегляд кордонів, ведуть антиукраїнську лінію. Що ж, екстремісти усіх мастей тепер зустрічаються всюди, майже в кожній області. Але чи можна за однією вівцею судити всю отару?

Знаючи обстановку в області, можу із впевненістю сказати: це не позиція переважної більшості жителів краю. Адже відомо, що понад 92 відсотків закарпатців 1 грудня 1991 року проголосували за незалежну суверенну Україну (показник, до речі, вищий, ніж у «найпатріотичніших» районах), а 78 — за статус спеціальної самоврядної адміністративної території. Але, підкреслюю, у складі України. З цим треба, думаю, рахуватись!

Проте найбільше дивує те, що оцінку подіям в області дають люди, які тут не проживають і не володіють справжньою ситуацією. Приміром, 16 вересня цього року, своє бачення проблеми висловив на сторінках «Голосу України» мій колега народний депутат Павлюк зі Львова, який звинуватив обласну Раду, її голову в антидержавності, антиконституційних діях, зневажанні історії та культури свого народу, в багатьох інших на його погляд, гріхах. Навіть кримінал приписаний. А все через те, що обласна Рада прийняла рішення «Про реалізацію права громадян на гідний вибір та відновлення національності». До речі, прийняте воно в рамках Закону «Про національні меншини в Україні».

В чому ж його суть? З приходом в регіон сталінського режиму не зовсім безпечно було бути угорцем, словаком, румуном, тим паче німцем чи євреєм. Те ж стосується й русинів. До мене підходять люди і показують метрики, де так і записано: «русин». Тепер багато хто хоче відновити свою справжню національність. То чому б їм не дозволити? Це буде лише на користь гармонізації міжнаціональних відносин, піднесе авторитет молодої Української держави, упевнить людей у справедливості. Між іншим, на сьогодні русинами записалися тільки близько 50 чоловік. А хтось робить з цього трагедію.

Ніколи не погоджуся і не піду на повідку тих сил, що хочуть посіяти розбрат між русинами та українцями, представниками інших національностей Закарпаття. Адже упродовж століть вони жили в нашому краї у мирі та злагоді, взаємоповазі. Будемо намагатись робити все для того, щоб так було й надалі.

Розмову вів Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про заходи щодо завершення комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг

З метою завершення комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що в процесі комерціалізації підприємств і організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг функції щодо управління майном цих підприємств і організацій здійснюють:

Міністерство економіки України та інші підвідомчі Кабінету Міністрів України органи державної виконавчої влади за участю Міністерства фінансів України стосовно відповідного майна, що перебуває у загальнодержавній власності;

Рада Міністрів Республіки Крим стосовно майна, що перебуває у власності Республіки Крим;

місцеві державні адміністрації, виконавчі комітети сільських, селищних і міських Рад народних депутатів стосовно майна, що перебуває у комунальній власності відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

2. Органам, визначеним у статті 1 цього Декрету:

до 1 березня 1993 р. завершити комерціалізацію, ліквідувавши торги, трести, об'єднання, фірми, управління, комбінати та інші аналогічні їм підприємства й організації державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг та створивши на базі їх структурних підрозділів нові підприємства;

зберегти за новостворюваними підприємствами профіль їх основної діяльності по продажу товарів в асортименті та виконанню робіт і послуг;

у сфері оптової торгівлі забезпечити створення і функціонування альтернативних структур, у тому числі заснованих на недержавних формах власності, надавати їм при необхідності відповідні приміщення. Відносини підприємств оптової торгівлі з підприємствами, що створюються в процесі комерціалізації, здійснюються на основі договорів.

3. Керівникам торгів, об'єднань, трестів, фірм, управлінь, комбінатів та інших аналогічних їм підприємств та організацій державної торгівлі, громадського харчування та сфери послуг до 25 січня 1993 р. забезпечити подання органам, визначеним у статті 1 цього Декрету, розподільних балансів підприємств, що ліквідуються, та проектів установчих документів новостворюваних підприємств.

Неподання в зазначений термін названих документів є підставою для розірвання трудових договорів (контрактів) з керівниками цих підприємств і організацій.

4. Органам, уповноваженим здійснювати державну реєстрацію суб'єктів підприємництва:

не допускати реєстрації підприємств оптової торгівлі, в установчих документах яких передбачається потоварна спеціалізація та регіон обслуговування;

провести не пізніш як у семиденний строк після подання відповідних документів державну реєстрацію новостворених підприємств.

5. Установам банків 1 березня 1993 р. закрити рахунки некомерціалізованих торгів, трестів, об'єднань, фірм, управлінь, комбінатів та інших аналогічних підприємств та організацій державної торгівлі, громадського харчування й сфери послуг.

6. Органам, визначеним у статті 1 цього Декрету, раз в 10 днів надсилати Міністерству економіки України і Міністерству статистики України оперативну інформацію про виконання Декрету для її узагальнення і подання до 15 березня 1993 р. Кабінетові Міністрів України.

7. Зупинити дію:

пункту 1 статті 33 Закону України «Про власність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 20, ст. 249), частини третьої статті 7 Закону Української РСР «Про місцеві Ради народних депутатів Української РСР та місцеве самоврядування» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 2, ст. 5; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 28, ст. 387, № 33, ст. 475) в частині управління майном підприємств і організацій торгівлі, громадського харчування та сфери послуг, що є в комунальній власності, в процесі їх комерціалізації;

абзаца третього пункту 2 статті 6 Закону України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР. 1991 р., № 24, ст. 272), частини четвертої статті 8 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168 — в редакції Закону України від 15 жовтня 1992 р.) в частині строку реєстрації підприємств і організацій торгівлі, громадського харчування та сфери послуг у процесі їх комерціалізації.

8. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.
Міністр Кабінету Міністрів України А. ЛОБОВ.

м. Київ,
15 грудня 1992 року.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про управління майном, що є у загальнодержавній власності

З метою забезпечення ефективного управління майном, що є у загальнодержавній власності, Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Покласти на міністерства та інші підвідомчі Кабінету Міністрів України органи державної виконавчої влади здійснення функцій щодо управлінню майном, що є у загальнодержавній власності, крім майнових комплексів підприємств, установ, організацій, управління якими здійснюють відповідні служби Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України згідно з законодавчими актами України.

2. Міністерства та інші підвідомчі Кабінету Міністрів України органи державної виконавчої влади відповідно до покладених на них повноважень:

приймають рішення про створення, реорганізацію, ліквідацію підприємств, установ і організацій, заснованих на загальнодержавній власності (надалі — підприємства);

затверджують статути (положення) підприємств, контролюють їх дотримання та приймають рішення у зв'язку з порушенням статутів (положень);

укладають і розривають контракти з керівниками підприємств;

здійснюють контроль за ефективністю використання і збереженням закріпленого за підприємствами державного майна;

дають згоду Фондові державного майна України на створення спільних підприємств будь-яких організаційно-правових форм, до статутного фонду яких передається майно, що є загальнодержавною власністю;

готують разом з відповідними місцевими Радами народних депутатів висновки та пропозиції Кабінету Міністрів України щодо розмежування державного майна між загальнодержавною, республіканською (Республіки Крим) і комунальною власністю;

беруть участь у підготовці та укладанні міжнародних договорів України з питань загальнодержавної власності.

3. Заборонити міністерствам та іншим підвідомчим Кабінету Міністрів України органам державної виконавчої влади пряме втручання в господарську діяльність підприємств, що є у загальнодержавній власності.

4. Установити, що наймання керівника підприємства, що є у загальнодержавній власності, здійснюється шляхом укладання з ним контракту.

5. Заборонити підприємствам, що є у загальнодержавній власності, передавати безоплатно закріплене за ними майно іншим підприємствам, організаціям і установам, а також громадянам.

6. Міністерство економіки України організує:

розробку загальних принципів (порядку), методичних матеріалів, пов'язаних з управлінням загальнодержавним майном;

контроль за дотриманням органами, вказаними у статті 1 цього Декрету, встановленого порядку управління загальнодержавним майном. У разі виявлення порушень вносить пропозиції на розгляд відповідних державних органів.

7. Зупинити дію:

1) у Законі України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 24, ст. 272; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 38, ст. 562):

пункту 6 статті 10 в частині здійснення підприємствами, що є у загальнодержавній власності, безоплатної передачі майна громадянам;

абзаців другого, третього та четвертого пункту 3 статті 15;

2) статей 2 та 5 Закону України «Про підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, що розташовані на території України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 46, ст. 615) у частині повноважень Фонду державного майна України, крім його повноважень як орендодавця;

3) пункту 1 постанови Верховної Ради України від 14 лютого 1992 р. «Про управління майном підприємств, установ та організацій, що є у загальнодержавній власності» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 274) у частині повноважень Фонду державного майна України та заборони передачі функцій по управлінню майном, що є загальнодержавною власністю, іншим органам державного управління.

8. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.
Міністр Кабінету Міністрів України А. ЛОБОВ.

м. Київ,
15 грудня 1992 року.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про зміну порядку оплати за користування жилим приміщенням

З метою вдосконалення системи оплати за користування жилим приміщенням у будинках державного і громадського житлового фонду Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Встановити, що оплата за користування жилим приміщенням у будинках державного і громадського житлового фонду обчислюється, виходячи із загальної площі квартири, одноквартирного будинку.

2. Зупинити дію статті 66 Житлового кодексу Української РСР.

3. Цей Декрет набуває чинності з 1 січня 1993 року.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.
Міністр Кабінету Міністрів України А. ЛОБОВ.

м. Київ,
15 грудня 1992 року.

Конверсія

А космосу ми були потрібні

Раніше про цю установу на околиці Києва поряд із залізничною платформою «Буча Лісова» мало що знали. Вона належала до розряду рідкісних і до того ж закритих. У народі її називали, як і на вивісці — інститутом скловолокна, і особливого інтересу це ні в кого не викликало: волокно воно і є волокно.

А тим часом у лабораторіях інституту народжувалися винаходи, які торували шлях у космос. Теплоізоляційним матеріалом, який витримує температуру плюс 1250° С, було оснащено місяцехід. За деякими напрямами інститут був єдиним в Україні, а то й у колишньому Союзі. Унікальні розробки вчених із Бучі використовувалися в оборонних галузях.

Гласність широко відкрила браму, зробила таємне явним — інститут став науково-виробничим підприємством «НДІ склопластиків і волокна». Але про його роботу, як і раніше, мало хто знає. Хоч незалежній державі можна пишатися такою установою і мати з її роботи якнайбільше користі для багатьох галузей народного господарства. Теплоізоляційні матеріали для місяцеходів з успіхом служать у випалювальних печах на склозаводах і цегельних комбінатах. За ними приїздять з Білорусі, інших країн СНД, а в Україні беруть мало. Чи то не знають, чи то нововведення цінувати не вміють.

Зроблені зі склопластиків ізоляційні драбини завдовжки 13,5 метра дають можливість електрикам проводити ремонт ліній високої напруги без їх вимкнення. Спільно з Київським тролейбусним парком учені інституту розробили тролейбусні штанги зі склопластиків замість металевих. Планується виготовляти і ящики для акумуляторів. На Білоруському тракторному й Московському автомобільному заводах використовують матеріали з Бучі в обладнанні стрічкових пресів для виробництва деталей до тракторів, автомобілів, комбайнів.

У всьому світі екологія потерпає від мимовільних і навмисних забруднень вод нафтопродуктами. Більш як рік у Севастополі служать розроблені в інституті бони для вловлювання нафти в морі.

Трубчастий фільтр для очищення стічних вод від нафти, барвників, шкідливих домішок придбав поки що тільки Горьковський автозавод, і це дає йому можливість повертати в оборот 95 відсотків води. За допомогою таких фільтрів можна освітлювати соки, вина, готувати воду на шампанське, знесолювати морську, чистити шахтову... Для лікування людей з опіками тяжкого ступеня потрібні безперев'язувальні матеріали. У Бучі є устаткування для заводу під ключ, який виготовляв би склянi мікрокульки. Представники об'єднання «Макіївугілля» нещодавно побували у Бучі. Тепер замість кріпильного дефіцитного лісу вони використовуватимуть міцні підпорки із склопластиків.

Микола БОСАК.

Київ.

Продиктовано в номер

ВСЕСВІТНІЙ ІНТЕЛЕКТУАЛ РОКУ

В Українську Раду Миру з Великобританії надійшла така звістка: письменнику Олесю Гончару виявлено високу честь, його обрано «Всесвітнім інтелектуалом 1992 року». Цей почесний довічний титул присуджений йому Міжнародним біографічним центром Кембріджа. Ім'я Олеся Гончара було обране з десятка тисяч достойних кандидатів з усіх країн світу.

Українська Рада Миру.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ БАГРОВУ

На одному засіданні кримського парламенту народний депутат Лідія Коваленко у своєму виступі, витриманому в антиукраїнському дусі, поглумилась над державним гербом України, назвавши його «фашистським знаком». Севастопольська «Просвіта» звернулася з відкритим листом до Голови ВР Криму М. Багрова з вимогою притягнути Л. Коваленко до відповідальності. Копію листа надіслано прокуророві Республіки Крим.

ПРОТИ НАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ЗДРАВНИЦЬ

Сесія Ялтинської міськради, яка відбулася 24 грудня, заслухала інформацію народного депутата В. Колесниченка про націоналізацію кримським парламентом здравниць колишніх союзних республік. Прийнято постанову, де відзначається: рішення ВР Криму суперечить Законові України про власність і веде до неминучого розвалу всього курортного комплексу Південного берега півострова.

СЕВАСТОПОЛЬ: ПРОПОЗИЦІЮ О. КРУГЛОВА ВІДХИЛЕНО

Напередодні сесії Севастопольської міської Ради народних депутатів на її адресу надійшло багато звернень виборців, партій, рухів, керівників підприємств та організацій, в яких засуджується позиція горе-політиків, що прагнуть роздмухати вогнище міждержавної нестабільності у Севастополі.

І сесія міської Ради, яка розпочала свою роботу 24 грудня, не підтримала пропозицію лідера місцевого відділення «Фронта национального спасения», народного депутата Республіки Крим і міськради Олександра Круглова розглянути питання про статус Севастополя і відреагувати на рішення VII з'їзду народних депутатів РФ з даного питання. За пропозицію Круглова висловились 43 депутати, проти — 67.

Олександр ПІЛАТ.

У ДОНЕЦЬКУ — НОВИЙ РТПЦ

Як сказав на прес-конференції начальник радіотелевізійного передавального центру Микола Гайдук, три нових потужних передавачі, інше устаткування четвертого покоління та 350-метрова щогла дадуть змогу жителям всіх міст і районів Донеччини приймати всі телевізійні програми.

Президент концерну радіозв'язку і радіомовлення та телебачення Мінзв'язку України Валерій Юрченко підкреслив високу якість монтажних і налагоджувальних робіт нового радіотелевізійного передавального центру.

Валентин ДЕМЧЕНКО.

Від профспілкового Діда Мороза

Уявляєте, навіть за нинішнього кризового економічного становища, яке склалося в Україні, подейкують, нібито незабаром настане Новий рік, а для віруючих — Різдво Христове. У зв'язку з цим Федерація профспілок і Фонд соціального страхування України вирішили провести разом з іншими організаціями і милосердними фондами благодійні акції. Особливу увагу буде приділено ветеранам та інвалідам війни і праці, самотнім літнім людям, багатодітним сім'ям, дітям-сиротам, родинам, годувальники яких загинули чи постраждали від нещасного випадку на виробництві.

Ці акції проводяться на всіх рівнях профспілкових структур — від профкому трудового колективу до Федерації профспілок України. Прийнято спільне звернення Федерації профспілок, Фонду соціального страхування, Ради ветеранів війни, праці і Збройних Сил, Дитячого фонду, Спілки жінок, Товариства Червоного Хреста, Фонду милосердя і здоров'я України, в якому закликається неодмінно здійснити розроблену цими організаціями програму «Милосердя» — вручити новорічні подарунки дітям, влаштувати безплатні святкові обіди для самотніх і престарілих людей, ветеранів війни і праці, безплатно оздоровити в будинках відпочинку і санаторіях профспілок 15 тисяч пенсіонерів, надати матеріальну допомогу дітям з малозабезпечених сімей, сиротам, людям похилого віку, інвалідам війни і праці, учасникам ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, іншим нужденним.

У рамках телемарафону «Чорнобиль», який відбувся в Іванківському районі Київської області, виділено 100 тисяч карбованців для районного дитячого центру. Така ж сума перераховується на новорічні подарунки дітям, які лікуються в Українському спеціалізованому диспансері радіаційного захисту населення.

У зверненні, адресованому профспілковим комітетам, трудовим колективам, громадським організаціям, партіям і рухам, усім благодійним фондам, підприємцям, релігійним общинам, міститься заклик у святкові новорічні та різдвяні дні активно включитися в благодійну роботу.

За повідомленням прес-центру Федерації профспілок України, в ряді областей, міст і районів, у трудових колективах цей заклик уже почули. Так, Івано-Франківська виконавча дирекція обласного відділення Фонду соціального страхування України виділила 1,2 мільйона карбованців для придбання новорічних подарунків дітям-сиротам, які мешкають і навчаються в школах-інтернатах. Адміністрація, рада підприємства і профспілковий комітет Броварського заводу порошкової металургії Київської області вирішили дати до Нового року матеріальну допомогу пенсіонерам, які пропрацювали тут не менш як 15 років і тепер перебувають на заслуженому відпочинку, по 3 тисячі карбованців кожному. Всього в рамках акції «Милосердя» завод виділяє із своїх прибутків близько 20 мільйонів карбованців.

У Кривому Розі з 5 по 8 січня наступного року тричі на день діти матимуть можливість дивитися на сцені місцевого театру драми і комедії казку «Кицьчин дім», а Дід Мороз вручатиме їм подарунки. Цю акцію оплатив молодий місцевий підприємець, власник торгової фірми «Сузір'я Лева» Петро Байрак, виділивши з особистих заощаджень 100 тис карбованців.

Сподіваємося, що й в інших містах, селищах і селах України профспілковим Дідам Морозам благодійної роботи буде по зав'язку.

Володимир ЧЕРКАС.

НОВЕ — ДОБРЕ ЗАБУТЕ СТАРЕ

Добра вість

Кияни й гості столиці вже давно чекали оновленого приміщення театру юного глядача. Втім, його реконструкція затяглася на кілька років. Спочатку мислилося, що буде виконано вибірковий ремонт, поки зводитиметься нова сучасна споруда театру по вулиці Червоноармійській.

Та нове — добре забуте старе. Так вийшло й з ТЮГом. Його приміщення зведено в 1936 році в модному тоді стилі конструктивізму. Відомий український архітектор Р. Осьмак виконував проект, перебуваючи в застінках НКВС. За іронією долі, приміщення призначалося під клуб НКВС. Можна тільки уявити, з якими почуттями працював архітектор. Не дивно, що за красою цей витвір архітектора — його лебедина пісня і, без сумніву, пам'ятник талановитому митцю.

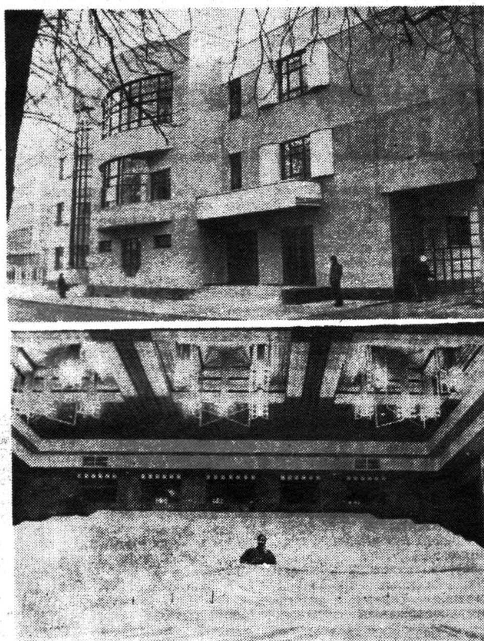
Рано чи пізно, київське міське начальство все ж відмовилося від наміру будувати новий театр, тож було вирішено таки реконструювати старий ТЮГ з тим, щоб забезпечити його сучасним сценічним обладнанням, відповідним інженерним комплексом. Спеціалістам вдалося при значних перебудовах зберегти архітектурне обличчя споруди в тому вигляді, в якому його створив Р. Осьмак.

Державне комунальне підприємство «Київреконструкція» — генеральний директор Олександр Омельченко — днями здало державний комісії свій об'єкт за найвищим балом. А юні глядачі вже можуть купляти квитки — тут готується новий спектакль «Різдвяна ніч» за мотивами творів Миколи Гоголя.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

На знімках: вестибюль театру; у глядачевому залі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коротко

ВАЛЮТНА ГЛИНА

Сьогодні на світовому ринку звичайнісінька глина цінується досить високо. Цим скористалися на Веселівському руднику, що біля Дружківки. Покупця на глину низьких сортів знайшли аж у Туреччині. Тамтешня фірма платить повноцінною валютою.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

...І КВАСОЛЯ

До сівозмін деяких сільськогосподарських підприємств Вінниччини увійшла квасоля. Не на городніх площах, а на великих плантаціях. Так, у Бирлівському господарстві Бершадського району її виростили цього року на 85 гектарах. Кожен дав по 8 центнерів. А що це дало людям? По 100 доларів за тонну платять західноєвропейські замовники нашим селянам.

Іван ВАЛЬКО.
Вінницька область.

КОЛИ ГОЛОВА ГОСПОДАР,

то і діло робиться, як в радгоспі «Ратнівський» Ратнівського району, де працює головою Микола Круглій. Тут почав працювати цех по виробництву цегляних блоків, пізніше в селі Гірники організували швейний цех. Зараз у господарстві закінчується будівництво ще двох виробничих цехів: для розливу місцевої мінеральної води і для виробництва овочевих консервів потужністю 9 мільйонів умовних банок майже 30 найменувань на рік. Монтаж і установку обладнання в консервному цеху здійснюють спеціалісти Малоритського консервного заводу Брестської області.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

КІННА МІЛІЦІЯ У ЄВПАТОРІЇ

У Євпаторії (Республіка Крим) з'явився перший кінний міліцейський патруль. Носителями стражів порядку стали племінні жеребці, закуплені у радгоспі «Кіровський» Чорноморського району. Найближчим часом при Євпаторійському міському відділі внутрішніх справ буде створений цілий патрульний підрозділ на конях.

Наш кор.

Актуально

БІДНИМИ ТРЕБА ВМІТИ БУТИ...

РЕГІОНИ ВКОТРЕ ВИЯВИЛИСЬ АКТИВНІШИМИ ЦЕНТРУ У РОЗБУДОВІ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ І ЗБАГАЧЕННІ ДЕРЖАВИ

Такого висновку дійшли учасники «круглого столу», проведеного з ініціативи Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків України фірмою «Рапід» та страховою корпорацією «Славія». Йшлося про створення в Україні вільних економічних зон. А на такий статус претендує вже чимало регіонів. Це й Одеса, і Крим, Закарпаття, Кривбас, Київ і навіть Чернігівщина. Зрозумілі побоювання держави наробити помилок у новій справі чи повторити чиїсь. Але потрібно експериментувати. Скажімо, розпочати із створення точкових вільних зон — в Чопі, Одеському порту, де добре розвинені транспортні комунікації і можливості для складування і зберігання товарів. До останнього моменту уряд зволікав. А тим часом, як слушно зауважив один з учасників дискусії, маючи такий могутній промислово-технічний потенціал в Україні, треба дуже постаратися, щоб жити бідно.

Кожен претендент на вільну економічну зону привіз до Києва свою науково розроблену програму. Тепер вони розглядаються в Кабінеті міністрів. Сподіваємось, крига скресне раніше весни.

Дмитро БОНДАР.

ДВА МІСЯЦІ І ЧОТИРНАДЦЯТЬ РОКІВ

Резонанс

«Тяжело уходили войска из Афгана
С багажом бесполезных бесславных побед,
Но остались солдаты в плену у душманов,
А у нас — фотографии на страницах газет.
И мне чудится, что с фотографии каждой
Укоризненно смотрит мне в душу мой брат.
Мне известно — был пуст оцинкованный ящик, —
И поныне те страшные тайны хранят...»

Це — з вірша, надісланого братом загиблого в Афганістані Віктора Ткачука. Володимир Ткачук написав це, побачивши в «Голосі України» фотографії наших хлопців, що знаходяться в полоні у моджахедів («ГУ» від 31. 10 ц. р. № 209 (459) «Впізнайте їх: синів, братів, друзів»). Після цієї публікації та показу фотографій по УТ-3 до Комітету ветеранів війни в Афганістані надійшло багато листів... З дня публікації минуло майже два місяці, з дня вводу наших військ до Афганістану — чотирнадцять років...

На фотографіях у газеті впізнавали рідні риси матері загиблих і тих, чия доля ще невідома. «Я — мати Гелетчака Ігоря Степановича, який 15 листопада 1984 року пішов до армії і не повернувся. Через два тижні після призову у нього народився син. П'ять років на дитину не давали нічого абсолютно. Як я з невісткою пішла до воєнкомату, їй сказали, нехай розлучиться заочно і буде одержувати як мати-одиначка. Шукали у списках мертвих і живих — немає. Тепер дають дитині пенсію, Комітет афганців допомагає. Олежик ходить у другий клас, а як почнуть показувати за Афганістан — він як заворожений слухає...» Далі мати описує свого сина, доводячи, що на фотографії — він, у цьому немає сумніву! І — відповідь: «Фотографія, на якій ви побачили рідні риси, належить іншій людині. Це Сергій Фатєєв. На цей час його вдалося повернути додому...»

Іншого полоненого, фото якого було опубліковано в «ГУ», розшукують родичі: мати його загинула, у батька вже інша сім'я, і шукати сина він вже не хоче...

«...Прочитав у газеті «Голос України» «Впізнайте їх...» З упевненістю можу стверджувати, що на фотографії № 3 не Назаров, а Олекса. Штурман вертольота, замполіт авіаційної вертольотної ескадрильї, капітан. Олекса — випускник Ворошиловградського ВПАУШ (1975 р., 9-а рота, профіль ВТА)». Цей лист — без підпису...

...«Я зверталась до гадалки, яка дізнається по фотографії, чи є живий і показує на карті місцезнаходження, і вона сказала, що мій син Микола знаходиться в Туреччині і назвала місто Сидигри»...

...Мати полоненого не дожила до зустрічі з сином, а батько — зустрівся на кордоні. Може, вдасться повернути хлопця в Україну. У листопаді в Києві відбулась неофіційна зустріч керівників Українського союзу ветеранів Афганістану з афганською делегацією, що прибула до нашої столиці за дорученням Б. Раббані та Ахмад шаха Масуда. Афганській стороні були передані особисте послання Прем'єр-міністра України до Б. Раббані, звернення батьків воїнів до афганського народу, тексти Указу Президента України про амністію, списки полонених і тих, що пропали безвісти. Керівництво УСВА звертається за допомогою і до Міжнародного Комітету Червоного Хреста.

І ще — лист, адресований керівникові Міжвідомчої робочої групи Комітету ветеранів війни в Афганістані і воєнних конфліктів в інших зарубіжних країнах Валерію Аблазову: «...дев'ять років я чекаю. А до того скільки сліз пролила, скільки їздила скрізь з проханням — повідомте, де наш Коля. Адже ми одержали звістку, що Коля пропав безвісти, лише через шість років після того, як це сталося, оскільки частина, де він служив, не повідомила у воєнкомат, що він пропав, вони просто забули. ...Я не знаю, чи потрапить мій лист до вас, чи до когось іншого. Найголовніше — я хочу вам подякувати і низько вклонитися за те, що ви повідомили мені про мого брата Миколу БИСТРОВА...» Недавно авторка листа на кордоні зустрілася з братом. Богу дякувати — живий. Тепер треба його повернути в Україну...

...Мене в редакції теж розшукала мати одного з тих, хто пропав безвісти на тій землі. Вона теж ніби впізнала на опублікованій в «ГУ» фотографії свого сина. І я, надсилаючи їй копію фото, вже знала — то не він. Я теж маю сина...

Катерина ВОРОНЕНКО.

Фото з архіву Валерія АБЛАЗОВА: наші теж брали полонених...

Знай наших!

А НУ, ЯК ШАРАХНЕ?!

Недавно депутати Рівненської обласної Ради їздили на місцеву атомну станцію. На наступній сесії вони мають розглянути питання про зняття мораторію на завершення будівництва і про пуск четвертого блоку Рівненської АЕС. Громадськість, звичайно, проти, але ось енергетична криза за горло хапає — сама ж ота громадськість і потерпає. Про що й розповів депутатам дорогою до станції голова облради Петро Прищепа. На станції ж депутати поговорили і з директором станції В. Коровкіним, і з виконуючою обов'язки голови тамтешньої міськради Світланою Арістовою.

Депутати, мабуть, після цих відвідин голосуватимуть «за». Що ж, вони — люди серйозні, будь-що можуть зупинити або, навпаки, закрутити. Правда, ось зупинився, не питаючись депутатів, другий блок Рівненської АЕС...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

ОБІБРАЛИ ПОТЕРПІЛИХ

Розгорівся скандал довкола нечесного розподілу деякими сільрадами Заставнівського району коштів, виділених для надання допомоги громадянам, потерпілим від стихійного лиха. Як з'ясували компетентні органи, понад мільйон карбованців державної підтримки потрапило в руки людей, яких лихо обминуло стороною. Гроші їм було видано сільрадами без відповідних актів обстеження будівель, а це вже пахне криміналом.

Постфактум

Різко відреагував на неподобство представник Президента у Чернівецькій області І. Гнатишин. Заступникові глави Заставнівської держадміністрації І. Стасюку оголошено догану. Покарання чекає й голів сільрад, які допустили свавілля.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Зверніть увагу

ФЕРМЕРІВ ОЧОЛИВ... ЖУРНАЛІСТ

Відбулися збори фермерів Чернівецької області, на яких було підбито підсумки їхньої діяльності у нинішньому році. Констатувалося, що, незважаючи на бюрократичні перепони з боку владних структур, індивідуали-землевласники по багатьох показниках обігнали колгоспи.

Своєрідною сенсацією став факт обрання головою асоціації буковинських фермерів журналіста обласного радіомовлення В'ячеслава Мигалюка, який активно захищає фермерський рух. До речі, голова асоціації — батько десяти дітей. Він активно займається підприємництвом: приватизував кафе, яке обслуговує всією сім'єю. Серед чернівчан цей заклад користується популярністю.

Василь БУКОВИНЕЦЬ.

Чернівці.

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 25 грудня 1992 року встановлюється курс українського карбованця до валют країн рублевої зони

код рубля		курс купівлі	курс продажу
834	(Білорусь)	1.4218	1.4360
835	(Казахстан)	1.5100	1.5251
836	(Узбекистан)	1.5100	1.5251
837	(Таджикистан)	1.3500	1.3600
838	(Туркменистан)	1.4500	1.4645
839	(Киргизія)	1.2000	1.2120
843	(Молдова)	1.3500	1.3600
844	(Вірменія)	1.1500	1.1615
848	(Азербайджан)	1.0000	1.0100
849	(Грузія)	0,9000	0.9090
853	(Латвія)	1.0000	1.0100
854	(Литва)	1.2000	1.2120
858	(Росія)	1.5385	1.5539

ГОЛОВНЕ ВАЛЮТНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ.

Продиктовано в номер

ПОМИРАТИ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ

Черкаський міський цвинтар давно вже вичерпав відведену йому площу, а отримати нову ділянку — справа не одного дня. Комунальники повинні узгодити справу з Кабінетом міністрів, Верховною Радою і, звичайно, з місцевими Радами та держадміністрацією. А поки папери гулятимуть коридорами влади — помирати недоцільно.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ПОДІЛИВСЯ ХРАМ ІЗ ХРАМОМ

Десять тисяч купонів пожертвував від імені єпархії єпископ Кіровоградський і Новомиргородський Василій оздоровчому центру «Храм здоров'я». Заснована років три тому народними цілителями та редакцією газети «Кіровоградська правда», ця організація опікується здоров'ям переважно ветеранів війни, інвалідів. На церковне пожертвування керівництво Храму придбало необхідний медичний інвентар для діагностики хворих.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

ПЕРЕДНОВОРІЧНІ ЗАГОТІВЛІ

Чернігівська міліція затримала... міліціонерів О. Карася, Ю. Ґоловіна та їхнього приятеля, пожежника А. Авраменка серед ночі у торговому центрі. Стражі порядку вирішили перед Новим роком запастися кількома ящиками горілки, кавою, прикрасами для дружин. Мабуть, подібне задумали і члени будівельного кооперативу «М» на чолі зі своїм головою. Але вони вирішили «заробити» 200 тисяч рекетом у партнерів по бізнесу. Загін «Беркут» зіпсував їм свято.

Сергій ПАВЛЕНКО.

НЕЛЕГКО ЯЛИНКИ ДІСТАЮТЬСЯ

У гірських районах Буковини йде заготівля новорічних ялинок. П'ятнадцять тисяч їх повинні дати працівники Путильського лісокомбінату. Половину від цієї кількості вже відправлено до Кіровограда та Мелітополя. Сторожинецький лісокомбінат планує продати півтори тисячі ялинок. Кількість невелика, але й вона досягається нелегко — у Карпатах лежить глибокий сніг.

Василь БАБУХ.

ЇЗДИТЬ «КРАЗ» КРІЗЬ ЧАС І ПРОСТІР

Державне управління охорони оточуючого природного середовища Києва підготувало позов до суду на садово-товариський кооператив «Приозерний», який розгорнув бурхливу діяльність в Дніпровському районі. Коли земля під забудови вичерпалася, спритні хазяї почали засипати озера. Позичили у ВО «Хімволокно» КРаЗ і змусили його курсувати не тільки у просторі, але й у часі, бо він працював переважно ночами. За оцінкою постійної депутатської комісії з екології, позов оцінюватиметься не менш аніж у 225 тисяч карбованців.

Іван РИБАК.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 23 грудня 1992 р. № 715 Київ

ПРО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН

З метою стримування інфляційних процесів у народному господарстві й здійснення соціального захисту прав споживачів та у зв'язку з подорожчанням енергоносіїв, що надходять в Україну, підвищенням мінімального розміру заробітної плати, введенням у безготівкові розрахунки українського карбованця Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити граничні розміри підвищення цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг, що мають важливе соціальне значення, згідно з додатком № 1.

2. Надати право органам державної виконавчої влади щодо встановлення цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг згідно з додатком № 2.

3. Затвердити Тимчасове положення про державне регулювання цін і тарифів, що додається.

4. Реалізація продукції, товарів і послуг, за винятком тих, щодо яких здійснюється державне регулювання цін і тарифів, проводиться підприємствами і організаціями за вільними цінами і тарифами.

5. Міністерству економіки і Міністерству фінансів за погодженням із заінтересованими міністерствами і відомствами передбачати в необхідних випадках виділення дотацій на окремі види соціально значущих товарів і послуг для населення, щодо яких здійснюється державне регулювання цін і тарифів та періодично уточнювати розмір вказаних дотацій з урахуванням зміни рівня оптово-збутових цін.

6. Міністерству економіки, Міністерству соціального захисту населення, Міністерству праці, Міністерству фінансів при підготовці пропозицій щодо визначення умов та розмірів цільової грошової допомоги громадянам з мінімальними доходами відповідно до постанови Верховної Ради України від 16 листопада 1992 р. «Про підвищення мінімальних розмірів заробітної плати і пенсії» врахувати підвищення плати за житло, газо-, тепло-, водопостачання, водовідведення і зростання цін на вугілля, торф'яні та вугільні брикети.

7. Міністерству економіки за участю заінтересованих міністерств і відомств:

вносити при необхідності пропозиції Кабінетові Міністрів України щодо зміни державних регульованих цін і тарифів;

за погодженням з Антимонопольним комітетом України розробити та запровадити механізм регулювання цін і тарифів на продукцію, товари і послуги, виробництво яких зосереджено на підприємствах, що займають монопольне становище на ринку;

за погодженням з Міністерством оборони та Міністерством машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії до 5 січня 1993 р. розробити і затвердити Положення про порядок формування регульованих цін на продукцію оборонного призначення.

8. З метою забезпечення необхідних госпрозрахункових умов для підприємств, що мають значну різницю у витратах на виробництво й інвестиціях відносно інших підприємств галузі з причин, незалежних від їхньої діяльності (різні гірничогеологічні, природно-кліматичні та інші умови), дозволити міністерствам і відомствам за погодженням з Міністерством економіки і Міністерством фінансів утворювати фонди фінансового регулювання (без зміни розрахунків з бюджетом) за рахунок відрахувань до фондів з прибутку або включення їх витрат на виробництво. У необхідних випадках може запроваджуватися механізм розрахункових цін.

9. Міністерству статистики за погодженням з Міністерством економіки з 1 кварталу 1993 р. запровадити щоквартальну звітність про собівартість і рентабельність продукції та послуг.

10. Державному комітетові по нафті і газу внести до 10 січня 1993 р. пропозиції Кабінетові Міністрів України про зміну норм споживання природного газу, що реалізується населенню.

11. Визнати такими, що втратили чинність, рішення Уряду України згідно з переліком, що додається.

12. Ця постанова набуває чинності з 26 грудня 1992 року.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА.

Перший заступник
Міністра Кабінету
Міністрів України
В. НЕСМІХ.

ДОДАТОК № 1

до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715.

Граничні розміри підвищення цін і тарифів на продукцію, товари та послуги

I. Продукція і послуги виробничо-технічного призначення (оптові ціни промисловості)

	Граничні коефіцієнти підвищення до діючих на 15 листопада 1992 р. цін і тарифів
Вугілля та вугільна продукція	3*)
Електроенергія виробництва системи Міненерго України	у середньому 1,8
у т. ч. для сільськогосподарських споживачів	1,7
Теплоенергія виробництва системи Міненерго України для промислового використання	у середньому 1,9
Основні послуги зв'язку (за переліком, встановленим Мінзв'язку за погодженням з Мінекономіки)	у середньому 2,3

*) Конкретні розміри оптових цін на вугілля та вугільну продукцію встановлюються Держвуглепромом за погодженням з Мінекономіки. У разі відпуску вугілля та вугільної продукції постачальницьким організаціям для продажу населенню оптові ціни зменшуються на 50 процентів, а різницю між регульованими оптовими цінами й цінами, за якими вугілля та вугільна продукція відпускаються для продажу населенню, відносити на вартість палива, що реалізується іншим споживачам для виробничо-технічних потреб.

II. Споживчі товари і послуги, що реалізуються населенню, та окремі види продукції спеціального призначення

	Граничні роздрібні ціни, крб.
Вугілля, т	1500
Вугільні брикети, т	1500
Торф'яні брикети, т	750
Торф паливний кусковий, т	360
Паливо пічне побутове, т	3200
Гас освітлювальний, л	5
Газ сітьовий, м³	1,7
Газ скраплений:	
в балонах, кг	15
з резервуарів колективного користування, кг	9
Дрова, м³	300
Електрична енергія, що відпускається на комунально-побутові потреби населення (за 1 квт/год), яке проживає:	
у сільських населених пунктах	1 крб.
у міських населених пунктах (крім будинків, обладнаних стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	2 крб.
у міських населених пунктах (в будинках, обладнаних стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	1 крб. 60 коп.

	Граничні розміри плати та коефіцієнти до діючих на 15 листопада 1992 р. цін і тарифів
Комунально-побутові послуги:	
послуги водопроводу і каналізації	5
теплова енергія для центрального опалення (за загальну площу) і гарячого водопостачання	7
Квартирна плата	2 крб. 50 коп. за 1 м² загальної площі*)
Плата за проживання в гуртожитках (крім гуртожитків для робітників і службовців)	7
Послуги пасажирського транспорту:	
перевезення пасажирів і багажу залізничним транспортом (крім приміських перевезень)	1,5
перевезення пасажирів і багажу міськими видами транспорту (автобусом, трамваєм, тролейбусом, метро)	5 крб. за одну поїздку
Послуги зв'язку (за переліком, встановленим Мінзв'язку за погодженням з Мінекономіки)	у середньому 2
Лікарські засоби і вироби медичного призначення (за переліком, що визначається МОЗ за погодженням з Мінекономіки)	1,45

*) Вводиться в дію з 1 січня 1993 року.

	Граничні розміри рентабельності (у процентах до собівартості)
Окремі види хліба (з борошна пшеничного першого і другого сортів та житнього), хліб і хлібобулочні вироби для діабетиків*)	15
Дитяче харчування*)	30
Похоронні послуги	30

*) Торговельні надбавки на окремі види хліба (з борошна пшеничного першого і другого сортів та житнього), хліб і хлібобулочні вироби для діабетиків та дитяче харчування встановлюються Мінекономіки для всіх торговельних підприємств незалежно від форм власності.

У межах встановленого рівня рентабельності виробництва і торговельної надбавки Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації мають право диференціювати його розмір за окремими видами (найменуваннями) цієї продукції з урахуванням місцевих умов її виробництва і реалізації.

Перший заступник
Міністра Кабінету
Міністрів України
В. НЕСМІХ.

ДОДАТОК № 2

до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715

ПОВНОВАЖЕННЯ

органів державної виконавчої влади щодо встановлення цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг

1. Міністерство економіки встановлює:

такси на деревину, що г' пускається на пні;

ставки відрахувань на геологорозвідувальні роботи;

заставні ціни на скляну тару;

торговельні надбавки до вільних відпускних цін для некомерціалізованих підприємств державної торгівлі;

торговельні знижки з цін на товари, які реалізуються за державними регульованими цінами.

2. Державний комітет по нафті і газу за погодженням з Міністерством економіки встановлює оптові ціни на газопродукцію для виробників і постачальників.

3. Державний коміте вугільної промисловост а погодженням з Міністерством економіки встановлює оптові ціни на вугілля та вугільну продукцію.

4. Міністерство зв'язку погодженням з Міністервом економіки встановлює тарифи на міжнародні послуги зв'язку.

5. Міністерство оборони визначає граничні розміри націнок на продукцію підприємств громадського харчування, розташованих у військових містечках на закритій території.

6. Міністерство транспорту за погодженням з Міністерством економіки встановлює такі тарифи:

на перевезення вантажів залізничним транспортом у межах України та пов'язані з ними послуги;

на перевезення вант морським транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні), вантажно-розвантажувальні роботи і послуги у морських портах;

на перевезення вантажів річковим транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні), вантажно-розвантажувальні роботи та інші послуги у річкових портах;

на перевезення пасажирів і багажу автобусами міжміських маршрутів;

на перевезення пасажирів і багажу морським і річковим транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні та у міському і приміському сполученні);

на перевезення пасажирів і багажу повітряним транспортом.

7. Міністерство соціального захисту населення здійснює регулювання цін на протезно-ортопедичні вироби і технічні засоби профілактики інвалідності та реабілітації інвалідів.

8. Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації встановлюють:

ціни на вугілля, вугільні та торф'яні брикети, торф паливний кусковий, газ скраплений і дрова у межах установлених цін і норм для продажу їх насе-

(Закінчення на 7-й стор.).

ПРО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН

(Закінчення. Початок на 6-й стор.).

ленню з урахуванням якісних характеристик і наявних бюджетних ресурсів, а також ціни на вказане паливо понад норми, встановлені для населення;

граничні розміри плати за проживання в гуртожитках робітників і службовців;

тарифи на комунально-побутові послуги (крім передбачених додатком № 1);

тарифи на перевезення пасажирів міським і приміським транспортом, що працює в особливому режимі (маршрутні таксомотори, експреси, вантажно-пасажирські автобуси та ін.), та на інші послуги, пов'язані з перевезенням пасажирів автомобільним транспортом.

9. За погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями затверджуються тарифи:

управліннями залізниць — на перевезення пасажирів і багажу залізничним транспортом у приміському сполученні;

територіально - виробничими об'єднаннями автомобільного транспорту — на перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом у приміському сполученні та легковими таксомоторами;

морськими і річковими портами — відповідно на перевезення пасажирів і багажу морським і річковим транспортом у міському та приміському сполученні;

виробничими об'єднаннями зв'язку — на послуги місцевого телефонного зв'язку і радіофікації.

10. Державний комітет по стандартизації, метрології та сертифікації встановлює ціни і тарифи на повірку, метрологічну атестацію засобів вимірювань, їх ремонт і прокат, виконання вимірювань на прохання замовників, акредитацію, які здійснюються підприємствами, що входять до сфери функціонального управління Комітету і встановлює вартість державних стандартів та іншої нормативно-технічної документації з питань стандартизації, метрології та сертифікації.

11. Міністерство промисловості за погодженням з Міністерством економіки здійснює регулювання цін на кокс, коксохімічну і металургійну продукцію.

Перший заступник Міністра Кабінету Міністрів України
В. НЕСМІХ

ЗАТВЕРДЖЕНЕ
постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715

ТИМЧАСОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про державне регулювання цін і тарифів

1. Тимчасове положення про державне регулювання цін і тарифів*) поширюється на державні підприємства, їх об'єднання та організації**), які користуючись правом самостійного встановлення цін і тарифів на продукцію, товари і послуги***), надмірно підвищують їх рівень, і діє до запровадження механізму регулювання цін і тарифів на продукцію, товари і послуги підприємств-монополістів.

2. Це Положення не поширюється:

на продукцію, що експортується (у тому числі до держав колишнього Союзу РСР);

на продукцію, що заміняє імпортну (визначається Мінекономіки);

на нові високоефективні види продукції (на два роки з моменту постановки їх на серійне виробництво);

на нову продукцію, що виготовлена із застосуванням запатентованого винаходу і високоефективної технології, створеної спеціально для цієї продукції (протягом трьох років з моменту постановки її на виробництво);

на продукцію, щодо якої відповідно до рішень Уряду України застосовується механізм державного регулювання цін.

3. Державне регулювання цін і тарифів, передбачене цим Положенням, запроваджується Мінекономіки, Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями на продукцію згідно з додатком № 1.

4. Необхідність введення регульованих цін визначається органами, вказаними у пункті 3 цього Положення, виходячи з інформації підприємств-споживачів, аналізу даних статистики, результатів перевірок контролюючих органів щодо надмірного зростання цін, а також декларування зміни цін підприємствами - виготовлювачами.

Одержавши таку інформацію, органи, на які покладено державне регулювання цін, перевіряють обгрунтованість підвищення цін і приймають відповідне рішення.

5. Підставою для запровадження регульованих цін може бути підвищення підприємством цін на свою продукцію, здійснене після введення цього Положення, за рахунок:

збільшення у витратах вартості сировини, матеріалів, комплектуючих виробів і послуг без відповідного обгрунтування цін на їх придбання та норм споживання;

перевищення витрат на оплату праці в частині, що відноситься на собівартість продукції, з порушенням порядку, передбаченого актами законодавства;

включення до собівартості продукції витрат, не передбачених діючим порядком калькулювання продукції;

збільшення норми прибутку понад досягнутий рівень.

6. Регулювання цін за результатами перевірок може здійснюватися шляхом встановлення:

індивідуальних цін на продукцію підприємства-виготовлювача;

граничних рівнів цін, торговельних, постачальницько-збутових надбавок і націнок;

граничних нормативів рентабельності до собівартості продукції або до власних витрат обігу.

7. Рішення про запровадження чи скасування державного регулювання цін надсилається: підприємству-виготовлювачу продукції, міністерству (відомству), до сфери функціонального управління якого входить вказане підприємство, місцевій державній адміністрації, органу державного контролю за цінами.

8. При зміні цін на продукцію, зазначену в додатку № 2, після введення в дію цього Положення підприємства зобов'язані декларувати цю зміну органам, що регулюють ціни, відповідно до їх повноважень (пункт 3).

При декларуванні зміни цін підприємства повинні подати такі відомості: запропоновану зміну цін і тарифів; калькуляцію собівартості продукції з розшифровкою подорожчання матеріальних і збільшення трудових витрат; обсяги виробництва продукції у попередньому і поточному роках; досягнутий і запланований розміри прибутків від реалізації продукції, а також розмір прибутків, рентабельності в цілому по підприємству; обгрунтування причин зміни цін і тарифів.

Орган, якому декларується зміна цін, повинен у місячний строк прийняти рішення за поданими матеріалами.

*) Надалі — Положення.
**) Надалі — підприємство.
***) Надалі — продукція.

ДОДАТОК № 1
до Тимчасового положення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715

ПЕРЕЛІК
продукції, товарів і послуг, на які може запроваджуватися державне регулювання цін і тарифів

Міністерством економіки України

Продукція, товари і послуги (за винятком товарів народного споживання і послуг для населення):

добувної промисловості (крім нерудних будівельних матеріалів);

хімічної і нафтохімічної промисловості;

лісової та деревообробної промисловості;

машинобудування.

Сировина і матеріали для легкої промисловості.

Цемент, азбоцементні вироби, будівельна кераміка, скло, теплоізоляційні матеріали.

Сіль, цукор, олія.

Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями

Товари народного споживання і послуги для населення.

Продукція (за винятком сировини і матеріалів для легкої промисловості):

торф'яної промисловості;

промисловості будівельних матеріалів (за винятком цементу, азбоцементних виробів, будівельної кераміки, скла, теплоізоляційних матеріалів);

легкої промисловості;

харчової промисловості (за винятком солі, цукру, олії).

Торговельні (за винятком комерціалізованих підприємств), постачальницькі і постачальницько-збутові послуги.

Примітка. Не підлягають державному регулюванню ціни і тарифи на продукцію та послуги будівництва, сільського господарства, науки, а також послуги аудиторсько-консультативного характеру.

ДОДАТОК № 2
до Тимчасового положення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715

ПЕРЕЛІК
продукції, товарів і послуг, за якими підприємства-виготовлювачі здійснюють декларування зміни цін і тарифів

Мінеральні добрива

Синтетичні миючі засоби та інші товари побутової хімії, лакофарбові матеріали

Сода кальцинована і каустична

Етилен, пропілен, вінілхлорид, бензол нафтовий і кам'яновугільний

Полістирол, поліетилен

Сірка

Основні види продукції машинобудування

Серійна продукція оборонного призначення

Хімічні волокна і нитки

Пряжа всіх видів (крім тієї, що реалізується населенню)

Шкіра натуральна і штучна

Тканини, неткані матеріали

Трикотажні полотна

Швейні, трикотажні вироби і взуття масового попиту

Голки швацькі, застібки «блискавка»

Кінескопи

Електролампи освітлювальні, електроконфорки

Елементи живлення

Стержні для авторучок кулькових

Послуги пралень і лазень (загальні зали і душові павільйони II розряду)

М'ясо та м'ясопродукти, жири тваринні харчові

Молоко, молочна та маргаринова продукція

Сіль

Лікарські засоби

Примітки:

1. Органи, що здійснюють державне регулювання цін, при необхідності можуть вносити доповнення до цього переліку відповідно до своїх повноважень, передбачених Тимчасовим положенням.

2. Декларуванню підлягає зміна цін і тарифів на продукцію, товари і послуги, що постачаються (надаються) підприємствами України.

3. Декларуванню не підлягають ціни на продукцію, вироблену за межами України.

Затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715

ПЕРЕЛІК
рішень Уряду України з питань цін і ціноутворення, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 1991 р. № 376 «Про систему цін у народному господарстві і на споживчому ринку» (ЗП України, 1992 р., № 1, ст. 16.).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 січня 1992 р. № 9 «Про додаткові заходи щодо забезпечення соціального захисту населення у зв'язку з лібералізацією цін» (ЗП України, 1992 р., № 2, ст. 34).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 січня 1992 р. № 14 «Про заходи щодо стримування зростання цін на м'ясо і м'ясопродукти» (ЗП України, 1992 р., № 2, ст. 36).

4. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 січня 1992 р. № 24.

5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 січня 1992 р. № 45.

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 лютого 1992 р. № 101 «Про ціни на вугілля, торф'яні та вугільні брикети, що реалізуються населенню у 1992 році» (ЗП України, 1992 р., № 3, ст. 75).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 1992 р. № 104 «Про тарифи на перевезення вантажів і пасажирів автомобільним транспортом» (ЗП Украни, 1992 р., № 4, ст. 86).

8. Пункт I постанови Кабінету Міністрів України від 7 квітня 1992 р. № 178 «Про заходи щодо забезпечення роботи Українського об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України».

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 1992 р. № 193 «Про внесення змін до системи регульованих цін і тарифів» (ЗП України, 1992 р., № 4, ст. 112).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 травня 1992 р. № 243 «Про ціни на автомобільний бензин і паливо дизельне, що реалізуються населенню» (ЗП України, 1992 р., № 5, ст. 125).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 червня 1992 р. № 317 «Про внесення змін до системи регульованих цін» (ЗП України, 1992 р., № 6, ст. 149).

12. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 червня 1992 р. № 366.

13. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 1992 р. № 357 «Про регулювання тарифів на послуги пасажирського транспорту і зв'язку» (ЗП України, 1992 р., № 7, ст. 163).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 1992 р. № 359 «Про внесення змін до системи регульованих цін на продовольчі товари» (ЗП України, 1992 р., № 7, ст. 165).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 липня 1992 р. № 422 «Про роздрібні ціни на окремі види хліба» (ЗП України, 1992 р. № 8, ст. 205).

16. Пункт I постанови Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1992 р. № 492 «Про внесення змін до системи регульованих цін на окремі види паливно-енергетичних ресурсів» (ЗП України, 1992 р., № 9, ст. 228).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1992 р. № 541 «Про регулювання тарифів на перевезення пасажирів і вантажів річковим і морським транспортом» (ЗП України, 1992 р., № 10, ст. 256).

18. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 вересня 1992 р. № 552 «Про роздрібні ціни на окремі види хліба» (ЗП України, 1992 р., № 10, ст. 259).

19. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 вересня 1992 р. № 553 «Про внесення змін до системи регульованих цін на горілку та спирт питний» (ЗП України, 1992 р., № 10, ст. 260).

20. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 жовтня 1992 р. № 641.

21. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 1992 р. № 557 «Про заходи щодо здешевлення окремих ковбасних виробів, молока і молокопродуктів».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 23 грудня 1992 р. № 714 Київ

Про державне замовлення та механізм ціноутворення в сільськогосподарському виробництві

З метою формування державних ресурсів сільськогосподарської продукції та сировини Кабінет міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити на 1993 рік обсяги державного замовлення на поставку до державних ресурсів основних видів сільськогосподарської продукції та сировини згідно з додатком № 1.

Міністерству економіки довести у тижневий термін до міністерств і відомств, Ради Міністрів Республіки Крим, обласних і Севастопольської міської державних адміністрацій державне замовлення на 1993 рік.

2. Міністерству фінансів відкрити Міністерству сільського господарства і продовольства спеціальний рахунок для акумулювання коштів у межах податку на добавлену вартість, що надходить від сільськогосподарських товаровиробників, для регулювання цін на окремі види сільськогосподарської продукції, що реалізується в державні ресурси, за переліком згідно з додатком № 2.

Міністерству сільського господарства і продовольства разом з Міністерством економіки та Міністерством фінансів, Міністерством статистики визначити та довести до сільськогосподарських товаровиробників і заготівельних підприємств і організацій рівень орієнтовних стартових закупівельних цін на основні види сільськогосподарської продукції, а також порядок їх індексації.

Міністерству статистики забезпечити запровадження відповідної звітності.

3. Рекомендувати Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям розглянути питання щодо впровадження нормативного відпуску населенню окремих видів м'ясопродуктів, молокопродуктів, хлібобулочних виробів, олії та цукру.

4. Надавати заготівельним організаціям пільгові кредити для авансування здавальників сільськогосподарської продукції.

Міністерству фінансів за погодженням з Національним банком визначити порядок надання таких кредитів і передбачити в бюджеті на 1993 рік кошти для часткового відшкодування процентних ставок комерційним банкам.

5. Надати за погодженням з Міністерством фінансів пільговий кредит Міністерству сільського господарства і продовольства для сплати сільськогосподарським товаровиробникам 30 процентів вартості молока, худоби і птиці, що будуть реалізовані в державні ресурси в січні 1993 року, з наступним погашенням його за рахунок надходжень відповідно до пункту 2 цієї постанови на спеціальний рахунок Міністерства сільського господарства і продовольства.

6. Державному комітетові з матеріальних ресурсів, Міністерству економіки, Державному комітетові по нафті і газу, Міністерству енергетики і електрифікації, Міністерству сільського господарства і продовольства. Державному комітетові по хлібопродуктах забезпечувати пріоритетну поставку матеріально-технічних ресурсів (паливно-мастильних матеріалів, засобів захисту рослин і тварин, міндобрив і комбікормів) сільськогосподарським товаровиробникам під обсяги сільськогосподарської продукції та сировини, передбачені державним замовленням.

7. Передбачити при розробці Положення про державний контракт і державне замовлення систему заходів щодо механізму формування та економічного стимулювання державного замовлення на поставку до державних ресурсів сільськогосподарської продукції та сировини в 1993 році.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА.

Перший заступник Міністра Кабінету міністрів України
В. НЕСМІХ.

ДОДАТОК № 1
до постанови Кабінету міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 714

ОБСЯГИ
державного замовлення на поставку сільськогосподарської продукції та сировини на 1993 рік

Найменування продукції	Одиниця виміру	Всього
Закупівля до державних ресурсів		
Зерно	тис. тонн	14500
Олійні культури — всього	—"—	2110
у тому числі соняшник	—"—	2050
Цукрові буряки	—"—	40000
Молоко	—"—	10600
М'ясо (живою вагою)	—"—	2850
Яйця	млн. штук	5800
з них поставки спецспоживачам та до державного резерву		
М'ясо і м'ясопродукти (в перерахунку на м'ясо)	тис. тонн	182
Молоко і молокопродукти (в перерахунку на молоко)	—"—	1132
Яйця і яйцепродукти (в перерахунку на яйця)	млн. штук	265

Перший заступник Міністра Кабінету міністрів України
В. НЕСМІХ.

ДОДАТОК № 2
до постанови Кабінету міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 714

ПЕРЕЛІК
сільськогосподарської продукції, що реалізується сільськогосподарськими товаровиробниками в державні ресурси у 1993 році і на яку визначаються орієнтовні стартові закупівельні ціни та здійснюється їх індексація за рахунок коштів спеціального рахунку Міністерства сільського господарства і продовольства

Молоко
Велика рогата худоба
Свині

Примітка. Перелік може переглядатися Мінсільгосппродом, Мінекономіки і Мінфіном в залежності від кон'юнктури ринку.

Перший заступник Міністра Кабінету міністрів України
В. НЕСМІХ.

Село

СОЛОДКІ ОБІЦЯНКИ З ГІРКИМ ФІНАЛОМ

З дня проведення останніх звітно-виборчих зборів у колгоспі імені Ватутіна Бобровицького району минуло дев'ять місяців. За такий час люди в основному забувають про різні подробиці, в пам'яті тримають лише найголовніші рішення.

До таких належить і рішення про продаж кооперативу «Авангард» при Академії аграрних наук колишньої радгоспної, а ще раніше — панської садиби, що на околиці села. Очевидці добре пам'ятають, як голова згаданого кооперативу Олександр Попов, мотивуючи купівлю історичних споруд, засипав спокусливими обіцянками. Мовляв, вони реконструюють приміщення, навколо посадять розкішний парк, розчистять водоймище і розведуть там рибу, на прилеглих землях вирощуватимуть лікарські рослини...

Одне слово, намалював райську картину, і колгоспники, можна сказати, клюнули на солодкі обіцянки, продали київським кооператорам старовинну садибу. А сільська Рада навіть погодилась була виділити на благородну, потрібну справу 23 гектари землі із свого запасу. Правда, до затвердження цього рішення в районній Раді не дійшло: господарі села, видно, вчасно схаменулися, хтось серцем відчув, що тут щось не те.

Чи не відразу після тих звітно-виборних колгоспних зборів Попов забув про свої обіцянки. Виник зовсім інший план, у центрі якого — особиста вигода, причому одержана за рахунок праці інших.

Найперше, що зробили кооператори на історичному місці, так це сяк-так обладнали одне приміщення під телятник. Швидко знайшли й худобу.

— Я особисто звозив телят з господарств району,— згадує житель села Петро Супрун, котрий кілька місяців працював у кооперативі. — За п'ять бичків, яких мені виписали в колгоспі «Победа», заплатив своїх кровних три тисячі карбованців. Таким же чином купували худобу в колгоспах імені Кірова, «Серп і Молот» та інших. Було це в січні—лютому цього року.

Уважного читача, напевно, відразу зацікавлять фантастично низькі ціни на молодняк. Як відомо, в січні закупівельна ціна за кілограм живої ваги підскочила до 20 карбованців і вище. Тобто, за три тисячі можна було придбати хіба що одну голову, а тут за таку суму — відразу п'ять бичків.

Така ж картина й по інших господарствах. Скажімо, в одному колгоспі придбали п'ятеро телят загальною вагою 611 кілограмів за 1852 карбованці.

Чи не правда, цікава загадочка? Бо першому зустрічному не продадуть у колгоспі стільки молодняка великої рогатої худоби та ще за досить низькою ціною.

Виявляється, важливу роль у цьому відіграло те, що в Петрівці осів не якийсь там, а науково-виробничий кооператив Академії аграрних наук. Цього було досить, щоб перед його посланцями широко відчинилися двері кабінетів голів колгоспів. Хоча не важко було здогадатися, що купують бичків аж ніяк не для наукових цілей, бо платять за них з власних кишень.

Досить сприятливі умови були створені й для відгодівлі худоби. Наприклад, Новобиківський цукрозавод у лютому відпустив кооперативу «Авангард» за 546 карбованців 55,4 тонни жому. Просто тобі, як у казці! Хто тримає худобу в індивідуальних господарствах, може лише у снах мріяти про такі дешеві корми. Бо селяни добре знають, що в перекупщиків одна автомашина жому минулої зими коштувала одну тисячу карбованців.

Колгосп імені Леніна відпустив кооперативу 25 тонн силосу, правда, не за пільговими цінами. Допомагав з кормами Новобиківський бурякорадгосп.

Знову ж виходить дуже цікава картина. Худобу купували за власні кошти, а за корми розраховувався кооператив...

— Я швидко розгадав, що тут щось не чисто, — розповідає далі П. Супрун. — На колгоспних зборах нам казали про одну діяльність кооперативу, а потім вийшла зовсім інша. Не виконував Попов своїх зобов'язань і щодо нас, працівників. Ми не знали навіть, на яких правах там працюємо, бо не писали заяв ні на вступ до кооперативу, ні про прийняття на роботу. Я сам і худобу звіз, і корми доставляв, і порав, а коли спитав за зарплату, то одержав... 500 карбованців. Наступного місяця знову така платня. Нарешті не витримав і пішов від Попова, забравши п'ять своїх бичків.

Решта худоби й досі там стоїть. Її доглядають інші люди. Останнім часом вони серйозно задумуються над тим, чиїх тепер телят порають — своїх чи невідомих господарів?

Нагадаємо: рішення сесії сільської Ради про виділення кооперативу 23 гектарів землі не набрало чинності. Тобто науково-виробничий кооператив «Авангард» не мав права користуватись цією землею. Але Попов, видно, вирішив діяти за своїми, неписаними законами. Весною навколо купленої в колгоспі садиби посіяли кормові культури, посадили городину, картоплю.

Спочатку петрівчани не звертали на це особливої уваги. Вони бачили, що увесь час там пораються їхні механізатори. Колгосп виділив також посівний матеріал, отрутохімікати, допоміг технікою. Тобто, не було видно ніякої участі кооперативу у вирощуванні згаданих культур. Ходили чутки, що частина врожаю піде в колгосп, частина — механізаторам, які доглядали, перепаде щось і бюджету сільської Ради. Недарма механізатор Микола Андруша, скажімо, мовчки одержував від Попова низьку зарплату. Вважав, що це лише за порання худоби (крім телят, тут були ще й коні), різні інші роботи по господарству. А за вирощування картоплі, городини він сподівався одержати натуроплату.

На це розраховував і Супрун, який сам посіяв і посадив усі культури, провів перший обробіток, а потім передав естафету своєму односельцеві Андруші.

Зовсім протилежні, видно, були плани в голови кооперативу О. Попова. Він заявив механізаторам, що увесь урожай — власність кооперативу, а свою зарплату вони вже, мовляв, отримали.

З таким поворотом подій не погодились петрівчани. Мовляв, як кооператив може розраховувати, наприклад, на урожай картоплі, коли на вирощування не потратив жодної копійки. Посаджена бульба на землі, що належить сільській Раді, насіння відпускав колгосп, усі роботи виконали колгоспники, за що їм кооператив нічого не заплатив, тому й виникла ідея у механізаторів зібрати врожай і самим вирішити його долю.

Суперечки навколо картоплі дійшли й до голови сільвиконкому М. Семенченка. Він виніс це питання на засідання сільвиконкому. Члени виконавчого органу ухвалили вилучити урожай картоплі, вирощений на землі, яка належить сільській Раді.

Ми не даватимемо юридичної оцінки цій ухвалі. Тут своє слово скажуть відповідні органи. Повідомимо лише, що трудівники, які насправді виростили картоплю, цілком погодились з нею. Вони повернули колгоспові насіння, забрали свої відсотки, частину врожаю віддали в школу й дитячий садок, а решту — 10,6 тонни здали державі. Виручені 212 тисяч карбованців надійшли до бюджету сільської Ради і будуть використані на благоустрій села.

Правда, недавно з кооперативу прислали в сільську Раду папір з вимогою відшкодувати збитки — 2 мільйони 444 тисячі карбованців. Саме на таку суму оцінили науковці урожай картоплі, у вирощуванні і збиранні якого вони не брали участі. А відповідні дані й розрахунки взяли, видно, зі стелі.

Чим остаточно закінчиться вся ця історія, побачимо. А тим часом Попов недавно приїздив у Петрівку зі своїм товаришем, котрий пригрозив голові колгоспу, що направить у село кремезних хлопців...

Григорій ВОЙТОК,
журналіст.

Чернігівська область.

СТАТУС ВЕТЕРАНІВ

Основні положення законопроекту коментує голова постійної Комісії Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів М. Науменко.

Як відомо, Верховна Рада України на грудневому засіданні шостої сесії розглянула і схвалила в першому читанні законопроект «Про статус ветеранів війни і праці, гарантії їх соціального захисту». Проект цього давно очікуваного законодавчого акта підготував і вніс на обговорення Кабінет міністрів з істотними доповненнями постійної Комісії Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів. Оскільки документ передано на доопрацювання уряду і постійній комісії, редакція попросила голову Комісії М. Науменка прокоментувати його зміст, розповісти читачам про найважливіші його положення з тим, щоб громадськість теж мала можливість висловити свої зауваження і пропозиції.

— Розуміємо,— говорить Микола Вікторович,— що люди старшого покоління з нетерпінням чекають цей закон. Адже він спрямований на посилення соціальної захищеності ветеранів війни і праці, розширення пільг для інвалідів, учасників війни, сімей загиблих військовослужбовців, трудівників тилу, які обслуговували фронт за часів війни. Передбачаються також певні пільги особам, яких під час війни вивезли на примусові роботи до Німеччини, інших країн, які перебували в концтаборах, гетто, інших місцях примусового утримання.

Якщо говорити узагальнено, законопроект визначає правовий статус ветеранів війни і праці, слугує забезпеченню сприятливих умов для їх життєдіяльності, а також формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до ветеранів.

Чотири розділи. У першому викладено загальні положення, про які я вже коротко сказав. Другий розділ визначає правовий статус ветеранів війни і праці, на яких поширюється чинність майбутнього закону. У третьому викладено основи соціального захисту ветеранів війни і праці, пільги, які їм має надавати держава. Зміст четвертого розділу — заключні положення, джерела фінансування витрат, пов'язаних із введенням в дію цього закону.

Думаю, що читачів газети найбільше зацікавлять другий і третій розділи законопроекту, тому зупинюся на них докладніше.

ХТО ВОНИ — ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ І ПРАЦІ

За визначенням, запропонованим постійною Комісією, ветеранами війни є громадяни, які брали участь у виконанні бойових завдань по захисту Батьківщини у складі Збройних Сил діючої армії і флоту, в партизанських загонах, підпіллі та інших формуваннях, а також у бойових діях на території інших держав. До ветеранів війни належать: учасники війни; учасники бойових дій; інваліди війни.

Учасниками війни вважаються особи, які проходили військову службу у Збройних Силах колишнього СРСР у період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років; громадяни, які в цей період працювали на підприємствах, у колгоспах і радгоспах, у радянських установах і організаціях; члени груп самозахисту місцевої протиповітряної оборони, народного ополчення; сини полків і юнги; колишні в'язні концтаборів, гетто та інших місць примусового утримання; особи, яких насильно вивезли на територію держав, що були в стані війни з СРСР, якщо вони не вчинили в цей період злочинів проти своєї країни; працівники культури, які виступали перед воїнами діючої армії і флоту між боями та в госпіталях; громадяни, які в період з 8 вересня 1941 року по 27 січня 1944 року працювали на підприємствах, в установах і організаціях Ленінграда і нагороджені медаллю «За оборону Ленінграда» або знаком «Жителю блокадного Ленінграда».

Учасниками бойових дій визнаються військовослужбовці підрозділів, частин, штабів і установ діючої армії періодів громадянської та Великої Вітчизняної воєн, які брали безпосередню участь у бойових операціях по захисту Батьківщини; партизани громадянської і Великої Вітчизняної воєн; учасники локальних воєн і воєнних конфліктів на території інших держав; військовослужбовці, а також особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ і держбезпеки, які в період війни проходили службу в містах, участь в обороні яких зараховується до вислуги років для призначення пенсії на пільгових умовах, встановлених для військовослужбовців діючої армії; особи вільнонайманого складу Збройних Сил, військ і органів МВС та держбезпеки, які обіймали штатні посади у військових підрозділах, штабах і установах, що входили до складу діючої армії, або перебували в період війни у містах, участь в обороні яких зараховується до вислуги років для призначення пенсії на пільгових умовах; колишні військовослужбовці, особи вільнонайманого складу, бійці винищувальних батальйонів, взводів і загонів захисту населення, інших формувань, що брали безпосередню участь у бойових операціях по ліквідації диверсійно-терористичних груп фашистської Німеччини; працівники спеціальних формувань Народних комісаріатів шляхів сполучення, зв'язку, охорони здоров'я, плаваючого складу промислових і транспортних суден і льотно-підйомного складу рибної промисловості, морського і річкового флоту, переведених у період Великої Вітчизняної війни на становище осіб, що перебували в лавах армії і виконували завдання в її інтересах в межах тилових кордонів діючих фронтів або оперативних зон діючих флотів, а також члени екіпажів суден транспортного флоту, які були захоплені в портах фашистської Німеччини 22 червня 1941 року на порушення Конвенції про становище торгових суден на початку воєнних дій (Гаага, 1970 р.); особи, які в роки війни перебували в діючій армії і на флоті, не досягши повноліття (сини полків, юнги); особи, які були залучені командуванням військових частин до розмінування полів та об'єктів народного господарства після звільнення їх від фашистської окупації в 1943—1945 роках.

Інваліди війни — це громадяни з числа військовослужбовців діючої армії і флоту, партизанів, підпільників, робітників, колгоспників і службовців, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних при захисті Батьківщини, виконанні інших службових обов'язків або захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті, у партизанських загонах, підпільних організаціях та інших формуваннях, визнаних законодавством України, чи з участю в бойових діях у мирний час.

До інвалідів війни належать також інші особи з числа учасників бойових дій та учасників війни, які стали такими від загального захворювання, трудового каліцтва тощо; військовослужбовці і особи вільнонайманого складу, які дістали поранення, контузію або каліцтво при захисті Батьківщини чи при виконанні інших обов'язків військової служби; інваліди з числа партизанів громадянської війни; особи начальницького і рядового складу органів МВС, державної безпеки, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії чи захворювання при виконанні службових обов'язків; бійці і командири винищувальних батальйонів, а також інших військових підрозділів які діяли на території колишнього СРСР у період з 22 червня 1941 по 31 грудня 1954 року і стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва при виконанні службових обов'язків; учасники локальних воєн і воєнних конфліктів на території інших держав, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або захворювання, пов'язаного з перебуванням у цих державах.

Чинність цього законодавства поширюється на сім'ї військовослужбовців, партизанів, підпільників, учасників локальних воєн і воєнних конфліктів на територіях інших держав. Законопроект конкретно визначає їх правовий статус. Окремо визначено статус осіб, що мають особливі заслуги перед Батьківщиною. Це — **ветерани, учасники двох і більше воєн;** Герої Радянського Союзу; Герої Соціалістичної Праці; особи, нагороджені орденом Слави трьох ступенів.

Ветеранами праці визнаються громадяни, які мають право на пенсію за віком, у тому числі інваліди, що мають трудовий стаж, необхідний для призначення пенсії за віком.

Ветеранами Збройних Сил є військовослужбовці, які прослужили 25 і більше років у Збройних Силах, органах внутрішніх справ, держбезпеки, інших військових формуваннях або вийшли на пенсію достроково за станом здоров'я.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ. ПІЛЬГИ

Сімнадцять статей законопроекту (від 11-ї до 27-ї включно) визначають пільги, які мають надаватися ветеранам війни і праці та прирівняним до них особам, слугувати справі соціального захисту громадян України старшого покоління. Перелічити їх усі — потрібно багато часу і місця в газеті. Зупинимося лише на найважливіших.

Учасникам війни надаються такі пільги: безплатне одержання ліків за рецептами лікарів; користування при виході на пенсію поліклініками, до яких вони були прикріплені за місцем роботи; першочергове безплатне санаторно-курортне лікування; виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи; першочергове забезпечення житлом осіб, які цього потребують; першочерговий ремонт будинків і квартир та забезпечення їх паливом; плата за жилу площу та комунальні послуги (газ, електроенергія тощо) зі знижкою на 50 відсотків, а за площу, яка перевищує встановлену норму,— в однократному розмірі; першочергове право на вступ до житлово-будівельних кооперативів, кооперативів по будівництву та експлуатації колективних гаражів, до садівничих товариств тощо; безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту (за винятком таксі), автомобільним транспортом загального користування (за винятком таксі) в сільській місцевості в межах області (Республіки Крим) за місцем проживання, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів; безплатний проїзд один раз на два роки (туди і назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом; звільнення від сплати прибуткового податку; позачергове користування всіма послугами зв'язку, встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів; першочергове забезпечення продовольчими та промисловими товарами підвищеного попиту згідно з переліком та нормами, встановленими місцевими органами влади; позачергове влаштування до закладів соціального забезпечення.

Ці та інші пільги, запропоновані Кабінетом міністрів, поширюються і на інвалідів Великої Вітчизняної війни та прирівняних до них осіб. Крім того, інвалідам I і II груп надаються і додаткові пільги, зокрема позачергове безплатне забезпечення автомобілями (за наявності медичних показань); позачергове працевлаштування відповідно до висновків медико-соціальної експертизи; безплатне забезпечення протезними і протезно-ортопедичними виробами тощо.

Конкретні пільги передбачаються членам сімей загиблих військовослужбовців, громадянам, які в роки Великої Вітчизняної війни працювали в тилу, учасникам бойових дій на території інших держав, учасникам двох і більше воєн, Героям Радянського Союзу, Героям Соціалістичної Праці та особам, нагородженим орденом Слави трьох ступенів; працівникам спеціальних формувань, які виконували в роки Вітчизняної війни завдання в інтересах армії і флоту, дружинам (чоловікам) померлих учасників війни; колишнім в'язням концтаборів та особам, яких насильно вивезли у роки війни в інші країни.

Пільги ветеранам праці та ветеранам Збройних Сил мають регулюватися окремим законодавством.

Постійна комісія Верховної Ради вважає, що розділ третій законопроекту, внесеного Кабінетом міністрів, в якому перелічені наведені та інші пільги, потребує докорінної переробки. В умовах побудови цивілізованої правової держави і переходу до ринкової економіки настав час великомасштабної реорганізації застарілої системи розподільчого надання пільг, яка принижує честь і гідність ветеранів, поглиблює соціальне розшарування суспільства. З метою відновлення соціальної справедливості пропонуємо при доопрацюванні третього розділу законопроекту керуватися принципом адресного надання пільг ветеранам війни шляхом встановлення процентних надбавок до пенсій з урахуванням заслуг кожного перед державою та моральної і фізичної шкоди, пов'язаної з перебуванням на фронті чи виконанням інших обов'язків військової служби. Держава повинна гарантувати ветеранам забезпечення найважливішими пільгами: наданням житла, транспортним обслуговуванням, протезуванням, ритуальними послугами.

Нині створено робочу групу з представників Кабінету міністрів, постійної Комісії Верховної Ради, компетентних фахівців, яка готує законопроект «Про статус ветеранів війни і праці, гарантії їх соціального захисту» до другого читання в парламенті.

Коментар записав Володимир ЧЕРКАС.

Експрес-інформація

ГОТУЮТЬСЯ ДО НАЙГІРШОГО

Белград повинен готуватися до війни, вважає начальник міського комітету оборони столиці Сербії полковник Здравкович. За його словами, в разі нападу на Белград буде мобілізовано 250 тисяч жителів міста, а 10 тисяч перебуватимуть у резерві. «Армія СРЮ перебуває у стані підвищеної готовності і повинна дати відсіч будь-яким спробам іноземної військової інтервенції проти Югославії»,— заявив начальник генштабу збройних сил Союзної Республіки Югославія генерал-полковник Паніч.

Тим часом Захід продовжує обговорювати шляхи забезпечення заборони польотів сербської авіації над Боснією і Герцеговиною.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА ПРОТЕСТИ

Понад 400 палестинців, депортованих з окупованих Ізраїлем територій, уже другий тиждень перебувають у наметовому таборі в Південному Лівані. Вони навіть оголосили голодовку, щоб примусити Ізраїль дозволити переправити їм гуманітарну допомогу. А Міжнародний Комітет Червоного Хреста очікує на відповідь офіційного Тель-Авіва на запит щодо постачання депортованим палестинцям харчів, питної води і ліків через ізраїльську територію.

Подібні дії Тель-Авіва «являють собою відкрите порушення усіх норм міжнародного права і нехтування ними»,— спільно заявили глави МЗС Єгипту, Сирії, Лівану, Йорданії і представники Організації звволення Палестини на екстреній нараді міністрів у Каїрі.

РІЗДВО БЕЗ СТРАЙКУ

Рішення тимчасово припинити страйк на залізницях Сілезії прийняв у різдвяний вечір Міжгалузевий регіональний страйковий комітет. Таким чином, було знято блокаду вантажних перевезень з найпотужнішого промислового району Польщі.

В офіційному повідомленні страйккому підкреслюється, що дане рішення прийнято з метою забезпечити тепло і світло польським сім'ям у різдвяні свята.

ДАВАЙТЕ СУДИТИ НЕУПЕРЕДЖЕНО

Повідомлення деяких західних інформагентств про масові страти в Душанбе прибічників опозиційних сил спростували учора власті Таджикистану. Як такі, що не відповідають дійсності, розцінено також твердження про те, що глава парламенту республіки Е. Рахмонов не контролює ситуацію в країні Таджикистану. У цьому зв'язку він звернувся до генерального секретаря ООН Б. Галі з проханням направити до республіки незалежних спостерігачів для оцінки суспільно-політичних процесів, що там відбуваються.

КОМАНДА ГОТОВА, ЧАС ВИРУШАТИ

Формування нового кабінету міністрів завершив обраний Президентом США Б. Клінтон. Про призначення на останні вакантні посади нової адміністрації він оголосив у четвер.

«Динамічним і талановитим новатором» назвав Б. Клінтон Зою Брейд, якій він доручив очолити Міністерство юстиції. Колишнього губернатора штату Арізона Брюса Беббіта призначено міністром внутрішніх справ. Проблемами сільського господарства займатиметься новий міністр Майк Еспі. Колишній мер міста Денвер (штат Колорадо) Фредеріко Пенья відтепер буде міністром транспорту.

МЕНІ НІЧОГО НЕ ВІДОМО

про майбутню зустріч Прем'єр-міністрів і міністрів оборони Грузії і Росії ,— заявив глава грузинського парламенту Е. Шеварднадзе. Про це неодноразово повідомляли російські засоби масової інформації.

Під час виступу у Верховній Раді республіки він також сказав, що 600 тисяч росіян, які мешкають у Грузії, з них 100 тисяч — в Абхазії, користувалися і користуватимуться тими самими правами, що й грузини та громадяни іншої національності.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Подія тижня: коментар спецкора відділу зарубіжної інформації

ЛІДЕРІВ НА «ПЕРЕПРАВІ» НЕ МІНЯЮТЬ

Завершено підрахунки голосів після президентських виборів у Союзній Республіці Югославія, що об'єднує Сербію та Чорногорію. Пост Президента Сербії зберіг Слободан Мілошевич, який випередив свого головного суперника — американського мільйонера, а нині союзного прем'єра Мілана Паніча (хоча є великі сумніви стосовно бездоганності процедури голосування, що засвідчують і деякі із 170 закордонних спостерігачів). Щодо Чорногорії, то з першого разу виборці не визначилися з Президентом. Там буде проведено другий тур голосування. Поки що найбільшу популярність має нинішній глава цієї республіки Момір Булатович, але його наздоганяє колишній член федерального керівництва СФРЮ Бранко Костіч.

Втім, повернімося до Сербії, оскільки без перебільшення на результати тамтешніх виборів чекав увесь світ. Вибори в цій наймогутнішій як в економічному, так і у військовому плані колишній югославській республіці мали кардинально вплинути на розв'язання боснійського конфлікту, та і взагалі на ситуацію на Балканах.

Безперечно, С. Мілошевичу значно допомогла добре розвинута пропагандистська машина його команди. Вона звела нанівець для громадської думки в республіці усі попередні намагання поміркованішого М. Паніча переконати світове співтовариство у недоцільності санкцій проти СРЮ і військового втручання у боснійський конфлікт. Навпаки, М. Паніча звинуватили у тому, що він буцімто через численні зв'язки із заокеанськими політиками прагне зробити санкції жорсткішими з метою створити економічний хаос і недемократичним шляхом прийти до влади. Але найголовніше, на мою думку, навіть не це. В першу чергу перемогу С. Мілошевичу забезпечило те, що більшість виборців підтримали його політику «захисту сербських національних інтересів».

Підіграла, без сумніву, сербському Президенту і схвалена Верховною Радою Росії резолюція щодо Югославії. Вона, зокрема, визнає за необхідне поширити санкції ООН на всі ворогуючі сторони Югославського конфлікту й використати право вето в Раді Безпеки, коли йтиметься про збройне втручання в цей конфлікт. Такий демарш російських законодавців за три дні до виборів значно послабив позиції М. Паніча. А союзний прем'єр пропонував реальні кроки до врегулювання конфлікту в Боснії і Герцеговині, що неодмінно спричинило б і скасування санкцій ООН проти Сербії.

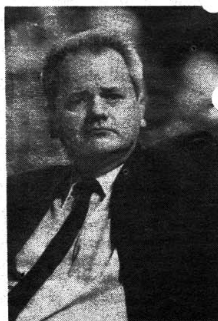
Як бачимо, народ своїм волевиявленням підтримав теперішнє безкомпромісне керівництво. Тобто виборці свідомо «за» продовження політики «захисту» своїх братів в інших республіках колишньої Югославії, незважаючи на проблеми, які виникли у зв'язку з політичною ізоляцією та економічним розладом в країні.

Що ж буде далі? Сьогодні важко прогнозувати. Втім, як на мене, ситуація у самій колишній Югославії і довкола неї загострюватиметься. Адже, як відомо, ООН запропонувала Раді Безпеки з 15 січня застосувати ці низку додаткових санкцій проти Белграда і його прихильників. Деякі країни пропонують силою примусити сербів додержуватись резолюцій ООН. На це останні відповідають, що не сидітимуть, склавши руки.

Артем ПРОХОРЕНКО.

На знімку: С. Мілошевич, схоже, настроєний рішуче.

Фото з німецького журналу «Шпігель».

ГУЛЯЙ, ВАСЮ!

або Дещо про злочинність у Молдові

МВС Молдови занепокоєне тим, що через республіку посилився потік наркотиків і зброї, які переправляють через молдово-румунський кордон далі, на Захід.

За словами заступника міністра внутрішніх справ Б. Муравського, «існування відкритих кордонів ставить державу в такі умови, коли реально оцінити масштаб цих операцій дуже складно, бо ще тільки йде формування і прикордонних військ, і митної поліції». Фіксується тоді лише те, що стало більше гастролюючих злочинців з інших країн СНД. Крім того, перейти кордон по Пруту дедалі частіше намагаються угруповання з Індії, Пакистану та інших країн середньоазіатського регіону. Йде експорт бандитизму з Молдови. Карний розшук республіки разом з румунською поліцією займається справами різного гатунку рекетирів та озброєних банд, що залишили слід у Молдові, а затим перебралися промишляти грабунком до Румунії. Найчастіше ці «спеціалісти» звертають увагу на торгівців із країн СНД. Так би мовити, заробляють на своїх.

Крім того, Молдова, особливо її північні райони, де вільно ростуть, а то й спеціально вирощуються коноплі, стає сировинною базою для перекупників і торгівців наркотиками. «Ситуація, що склалася у сфері наркобізнесу, — відзначається в зведенні карної поліції, — дає змогу зробити висновки про переорієнтацію злочинного світу на цей напрямок. МВС має інформацію про групи з елементами високої організованості, конспірації, широкими зв'язками з іншими країнами, озброєні скорострільною зброєю й автотехнікою, котрі торгують наркотиками».

Поліція, проводячи рейди, дедалі частіше відбирає на кордоні і просто на дорогах республіки мішки з коноплями, маковою соломкою, партії ампул з морфіном і промедолом. Є пропозиція — зростає й попит. Але своїми силами боротися з наркоділками-професіоналами республіка не в змозі. Нестача валюти для внесків не дає можливості Молдові вступити до Інтерполу. Та є надія, що вирішити проблему допоможе підписана в Києві міністрами внутрішніх справ країн СНД угода про боротьбу з наркобізнесом.

Органи внутрішніх справ також продовжують вилучати зброю, яка «розповзається» з зони придністровського конфлікту. Поліція вже конфіскувала 724 автомати, 11 кулеметів, 33 пістолети, 10 гранатометів і навіть одну ракету «Алазань». А скільки ще зброї залишилося на руках у населення, сказати важко. Тим більше, що нема контактів з Лівим берегом. Що там діється, лише Богові відомо. Єдине, що можна стверджувати, — ситуацією користуються злочинці. За даними карного розшуку Молдови, на території Придністров'я сьогодні переховується кілька злочинних груп, на рахунку яких грабунки і вбивства. У листопаді одну з таких банд «накрили» під час розбійного нападу на бізнесменів з Кіровограда. В них намагалися вкрасти 4 мільйони 200 тисяч карбованців. Затримано 16 чоловік, в їх числі виявились... поліцейські — вони здійснювали, мабуть, функції прикриття.

У ситуації, що склалася, злочинці можуть почуватися цілком вільно, ховаючись за політичними кордонами, що переділили Молдову. На лихо жителів, не можуть домовитися про взаємодію не тільки політики, а й правоохоронні органи. А це ставить людину зі зброєю над законом.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

А як у них?

НІЖ ПЛАТИТИ ПОДАТОК, КРАЩЕ ПРИХОВАТИ ПРИБУТОК

Унаслідок високих податкових ставок приховання прибутків різними організаціями і підприємствами набуло в Азербайджані масового характеру. Про це повідомило Міністерство фінансів республіки. Нинішнього року тільки з системи торгівлі державна казна недоодержала 10 мільярдів карбованців. А надходження від митних зборів не становили навіть 0,1 відсотка від суми доходів держави. А власті так розраховували на одержання чималого прибутку від роботи митниці.

Ровшан АЛІЄВ.

Баку.

Аргентинський блокнот

«Голос України» поки що не має кореспондентських пунктів у далекому зарубіжжі. Надолужувати брак інформації звідтіля намагаємося з допомогою рідкісних вояжів «за бугор» наших працівників.

Цього разу група журналістів «ГУ» побувала в далекій Аргентині. Підготовлений ними цикл матеріалів дає уявлення про Срібну країну, її клопоти і проблеми, а головно — про життя-буття 250 тисяч аргентинських українців, яких доля закинула до цього латиноамериканського краю.

1. ПРЕЗИДЕНТ

Збираючись до Аргентини і розробляючи програму-максимум, ми планували неодмінно взяти інтерв'ю у Президента Аргентини Карлоса Менема. І не лише тому, що це перша особа держави. Нам було цікаво бодай трохи порозмовляти з політичним діячем, за часів президентства якого аргентинська економіка міцно стала на ноги (песо нині співвідноситься до американського долара як 1:1), який першим з латиноамериканських лідерів визнав незалежність України і вже на четвертий день після її проголошення прийняв представників аргентинського українства, щоб палко привітати їх зі здобуттям свободи їхньою історичною Батьківщиною.

На «коктейль», де збиралися «атакувати» Менема, нам пощастило потрапити завдяки зусиллям голови Української Центральної Репрезентації в Аргентині пана М. Василика.

Менем з'явився в супроводі охоронців і ...численних представниць прекрасної статі. Елегантний, у бездоганному темно-синьому костюмі, він роздавав праворуч і ліворуч сліпучі усмішки. Невеличкий на зріст, пишна акуратно укладена шевелюра, приємне відкрите обличчя арабського типу (батьки Менема емігрували до Аргентини з Лівану). Після того, як Президент закінчив промову з нагоди відкриття чергової харитативної фундації, ми, озброївшись диктофонами кинулися в «бій».

* * *

— Пане Президенте, як ви оцінюєте стан українсько-аргентинських відносин і їхню перспективу?

— Ми були щиро раді, коли Україна відновила свою незалежність. На жаль, нині наші відносини розвиваються не так динамічно, як хотілося б. Й досі наші держави не обмінялися послами, слабо розвиваються торгівля, наукові, культурні і спортивні контакти. Майбутнє відносин між Аргентиною і Україною я бачу в тому, щоб на взаємовигідних умовах різко збільшити товарообмін, дати всі можливості нашим і вашим бізнесменам вкладати свої капітали в економіку обох країн, піднести на новий рівень культурний обмін. Для цього треба, щоб насамперед аргентинці частіше бували в Україні, а українці — в Аргентині.

— А ви не боїтеся, що бажаючих приїхати до Аргентини буде більше, ніж зможете прийняти?

— Ні, навпаки (сміється). Аргентина за площею вчетверо більша за Україну, а населення в нас — лише 32 мільйони. Ми належимо до тих країн, які зацікавлені в припливі емігрантів. Тому ми б хотіли, щоб європейці приїздили сюди на постійне місце проживання, освоювали нові землі, допомагали будувати нову Аргентину, яка нині намагається вирватися з числа країн третього світу і стати однією з передових держав. Наше міністерство закордонних справ розробляє навіть програму переселення людей з Європи до Аргентини. В цьому сподіваємося на допомогу країн Західної Європи, які бояться неконтрольованого напливу емігрантів.

— Але ж це означатиме, що Аргентина переманюватиме до себе трудові ресурси з країн, економіка яких і так перебуває в стані гострої кризи?

— Ми не хочемо, щоб майбутня програма переселення людей з країн Східної Європи підривала економіку цих країн. Ми лишень пропонуватимемо переїзди-ти до нас тим, кому діватися нікуди. Ось, наприклад, росіянам Естонії. Їх в Естонії не дуже хочуть, і Росія не поспішає їм допомагати. Або біженці з колишньої Югославії, німці Поволжя, росіяни, які жили раніше в Закавказзі, Середній Азії, українці з уражених Чорнобильською катастрофою територій.

— Як ви оцінюєте роль і місце української громади в житті Аргентини?

— В Аргентині глибоко шанують українців. Там, де майже сто років тому поселилися українці, нині квітуча земля. Серед аргентинських українців багато інженерів, бізнесменів, адвокатів, лікарів. Їхній внесок у розвиток Аргентини важко переоцінити.

— Чи маєте ви намір зустрітися з Президентом України Кравчуком?

— Так, я б дуже хотів приїхати з візитом в Україну і прийняти в Буенос-Айресі Президента Кравчука. Наше міністерство закордонних справ уже зондує можливості таких зустрічей.

— Дякуємо за інтерв'ю.

Катерина КІНДРАСЬ,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».
Буенос-Айрес.

На знімку: Президент Аргентини К. Менем вітає представників української громади в Аргентині з Днем незалежності України.

P. S. Деталі майбутнього експерименту з переселенням європейців до Аргентини ми уточнили в пана Мартінеса — секретаря департаменту в справах еміграції. Тих, хто прочитавши це інтерв'ю захоче пакувати валізи, мусимо розчарувати. Програма лишень у стадії розробки — немає ні коштів, ні житла, ні роботи для майбутніх переселенців. Все залежатиме від дотацій країн Західної Європи, а це поки що віддалена перспектива.

Передовий досвід

СЛОВО ЗА ЧОЛОВІКАМИ

Іноді, щоб здійснити велику справу, людині потрібен чийсь приклад, який «завів» і спонукав би до дії. Особливо така стимуляція духу і сил потрібна в кризовий момент. Російські жінки вирішили подати приклад своєму чоловічому державному керівництву. Зрозуміло, це можна було б зробити скоріше всього з допомогою зовнішніх даних і обов'язково в світовому масштабі. Дівчата пішли, як завжди, на рекорд.

І на всесвітньому конкурсі краси, який нещодавно проходив у південноафриканському місті Сан Сіті, представниця Росії Юлія Курочкіна (на знімку в центрі) виборола почесний титул «Міс світу». Звання «Принцеси краси» отримали Клейр Сміт з Великобританії і Франсіс Джаджо з Венесуели. Отож, дали жінки чоловікам фору.

Фото ІТАР — ТАРС.

...А ТОДІ ПРИЙДУТЬ УЧОРАШНІ КОМУНІСТИ

На зв'язку Софія

У глухий кут зайшли переговори про створення коаліційного уряду в Болгарії між Союзом демократичних сил (СДС) і Рухом за права і свободи (РПС). Тому лідери останніх, які за болгарською Конституцією мають формувати кабінет, запропонували на посаду Прем'єр-міністра безпартійного Любена Берова — радника Президента країни з питань економіки.

Ще до того, як стали відомі офіційні результати переговорів між СДС і РПС, про такий крок руху кореспондентам «Голосу України» повідомив один з керівників цієї партії Іван Палчев. Він також з упевненістю заявив, що кандидатуру професора Берова підтримає більшість парламентаріїв. Очікується, що до складу майбутнього кабінету ввійдуть незалежні експерти, які не репрезентуватимуть політичні партії.

На посаду Прем'єра коаліційного уряду СДС зі свого боку пропонував нинішнього міністра внутрішніх справ Йордана Соколова. Проте ця кандидатура була неприйнятною для руху. І про це добре знали лідери союзу. Ще кілька місяців тому саме депутати від РПС вимагали його відставки за надто радикальний стиль роботи. Деякі експерти вважають, що, пропонуючи Соколова, «твердолобі» в СДС прагнули провалити переговори з РПС і спричинити парламентську кризу. У такому разі Президент Желев змушений був би створити службовий (тимчасовий) кабінет і проголосити навесні нові вибори до Народних зборів. Проте депутат від СДС Асен Мічковський, який входить до групи поміркованих у союзі, вважає, що його однодумці підтримають кандидатуру Любена Берова. Навіть незважаючи на попередження лідерів СДС про те, що цим кроком «розкольники» автоматично викреслюють себе з рядів союзу. Хоч як дивно, кандидатуру майбутнього прем'єра готові підтримати і деякі соціалісти. Представник останніх — Чавдар Кюранов, схвально відгукнувся про запропоновану формулу уряду — кабінет незалежних експертів.

Однак питання, чи матиме Болгарія уряд до нового року, все-таки залишається відкритим. Дехто вважає, що панові Берову не вдасться заручитися підтримкою більшості парламентаріїв, бо для екстремістськи настроєних кіл як зліва, так і справа прагнення змінити структуру політичного простору в Болгарії домінує над потребами нагального проведення економічних реформ. Водночас, на нашу думку, у країні може скластися така ситуація, що після нових парламентських виборів до влади прийдуть учорашні комуністи. За даними соціологічних опитувань, у суспільстві зростає невдоволення «шоковою» терапією і спостерігається ухил населення «вліво».

Василь ЖУКІВСЬКИЙ,
Тарас ПЕТРІВ,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».

Питання порушувалось, але...

Чутки

Президент Казахстану Н. Назарбаєв має плани перенести столицю республіки з Алма-Ати до Акмоли (колишній Цілиноград). Таке повідомлення, з посиланням на газету «Комсомольская правда», промайнуло нещодавно в казахстанських засобах масової інформації. Через деякий час за ним мала місце спеціальна заява пресслужби Президента. У ній говориться, що питання про перенесення столиці до іншого міста порушувалося не раз. Пов'язано це з тяжкою екологічною ситуацією в Алма-Аті. Однак офіційного спростування чуток навколо зазначеної проблеми у заяві не було.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

ПО 12 ЛІТРІВ НА БРАТА

Статистика

Алкоголь у Німеччині залишається «наркотиком номер один». Статистичні дані свідчать, що сьогодні у країні налічують понад 2,5 мільйона безнадійно «хворих». Лише цього року від надмірного вживання «оковитої» померло 40 тисяч чоловік. Щорічно на кожного громадянина ФРН (від новонароджених до людей похилого віку включно) припадає 12 літрів випитого чистого алкоголю.

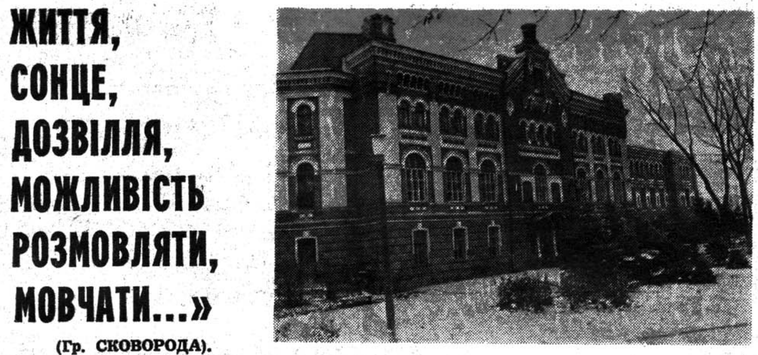
Анатолій ФЕДОРІВ.
Бремен.

До 75-річчя Української академії мистецтва

«ЩО В НАС Є? ЖИТТЯ, СОНЦЕ, ДОЗВІЛЛЯ, МОЖЛИВІСТЬ РОЗМОВЛЯТИ, МОВЧАТИ...»

(Гр. СКОВОРОДА).

На знімках: фундатори Української державної академії мистецтва. Сидять (зліва направо): Абрам Маневич, Олександр Мурашко, Федір Кричевський, Михайло Грушевський, Іван Стешенко, Микола Бурачек; стоять: Георгій Нарбут, Василь Кричевський, Михайло Бойчук.
Приміщення академії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Урочистості, пов'язані із святкуванням 75-річчя Української академії мистецтва і поверненням цієї первородної назви київському художньому інститутові, пройшли в столиці, на жаль, непоміченими. І це — не парадокс. Такі невтішні реалії нашого буття. Життя затиснуло людей до такої міри, що їм тепер не до мистецтва. Чотири багатющих експозиції творів художників — викладачів та випускників академії різних часів — розгорнуті у найкращих залах Києва, викликали зрозуміле збудження хіба що у самих художників. Це справді їхнє свято, і вони по праву — його герої. Відповідної ж реакції серед широкої публіки, якій призначається це мистецтво, поки що не помічено. Є поодинокі відвідувачі. Так, це не той масовий глядач, котрого бачимо на стадіонах, коли розігруються дефіцитні призи серед передплатників «Киевских ведомостей» чи «Вечірки». Але надзавдання мистецтва, очевидно, не в тому, щоб аж до молекулярного рівня належати народові. Власне, така безглуздолінійна політика й призвела до порожніх залів не тільки на виставках, а й у театрах, кінозалах тощо. Проте у цивілізованих світах, як нам тепер стає відомо, народи самі тягнуться до високого мистецтва — в силу своєї духовної потреби, рівня освіченості й, відповідно, — способу життя...

Власне, Українська академія мистецтва, що за примхою історичної долі відкрилася 5 грудня (тут, як і нижче, дати — за старим стилем) 1917 року, й стала хоч і невеликою за масштабом, але трагічною за змістом ареною боротьби за людські душі, свободу мислення й творчості, за відновлення й розвиток національних традицій. Варто лише подивитися на список перших професорів, фундаторів академії, щоб уявити її інтелектуальний та духовний рівень. Це — Михайло Бойчук, Микола Бурачек, Михайло Жук, Василь Кричевський, Федір Кричевський, Абрам Маневич, Олександр Мурашко, Юрій Нарбут... А якщо додати, що ідея створення академії зародилася в надрах творчого клубу київського мистецтвознавця Дмитра Антоновича, на «четверги» якого збиралося по 30—40 чоловік мистецької української еліти і палко мріяли про національний модерний театр, кінематограф та про інші фата моргана (це був 1914 рік), то можна відчути й температуру духовного мікроклімату, в якому закладалися напрями розвитку української культури початку XX століття...

Улітку 1917 року ідея створення нового вищого навчального закладу була обговорена з Головою Центральної Ради професором Михайлом Грушевським, та генеральним секретарем освіти Іваном Стешенком, котрий одразу ж по розмові створив комісію. Наприкінці серпня комісія приступила до розробки мистецької та навчальної концепції академії, а 27 жовтня вже відбулися вибори ради. Статут було затверджено через три тижні, тобто 18 листопада. І сталося це не з вини фундаторів. На початку місяця повстали більшовики, на вулицях Києва точилися барикадні бої — місто не поспішало здаватися комісарам. А, крім того, порядок денний засідань Центральної Ради був перевантажений працею над Третім універсалом, яким проголошено УНР.

На щастя, збереглися окремі архівні документи, спогади сучасників, зокрема прийомного сина Василя Кричевського — Вадима Павловського, що емігрував свого часу до Америки. Тобто є можливість простежити хід цих дивовижних подій у деталях. Що вражає в їх картині? Це, сказати б сучасною мовою, **пріоритетність державної політики УНР щодо розвитку української національної культури**, особиста зацікавленість першого президента України в її моральному та матеріальному забезпеченні. Він і виступив на урочистому відкритті, на яке зібралося безліч народу. Місто було неосвітлене, транспорт — відомо який, у кращому разі бричка, й та не кожному. Але люди заповнили зал засідань Центральної Ради, коридори першого поверху. Річ у тім, що уряд виділив академії кілька своїх кімнат у приміщенні колишнього педагогічного музею (нині — Будинок учителя), поки не буде знайдено відповідний будинок.

І ще одна деталь... Митці — в казенному будинку, під одним дахом з державними мужами. Але ні тим, ні іншим й уві сні не снилося, що мистецтво може бути зброєю держави. Та й неможливо навіть уявити собі, щоб Грушевський, скажімо, екзаменував Бойчука чи Василя Кричевського на предмет того, як вони збираються вчити своїх студентів Бо мистецтво, як і любов, вільне, вони належать тим, хто не може без них існувати. Ця нормальна істина була органічним станом душі як для тодішніх державотворців, так і для митців. Й тому комісія вирішила, що професори не можуть бути пов'язані якимись бюрократичними рамками, а кожен сам вирішує, що і як викладати.

Та коли повернутися тепер до нашої грішної дійсності, то, слава Богу, бачимо, що дещо з тих духовних зерен потихеньку вже проклюловується. Ось і дві академії відроджуються — Києво-Могилянська та художня. Гірко говорити про ціну, яку заплачено за прозріння.

Уже наприкінці січня 1918 року більшовики знову роблять спробу скинути Центральну Раду. В лютому Київ було захоплено і за кілька тижнів розстріляно понад 5 тисяч чоловік, у яких знайдено документи українською мовою.

Роком пізніше, у липні, соціальні бої дико й безтямно виривають з життя художника Олександра Мурашка. Вадим Павловський передає вже відому версію про його смерть. Двоє невідомих під виглядом міліціонерів вивели Мурашка вночі з його будинку на Лук'янівці й розстріляли в потилицю. Розшуки вбивців результатів не дали. Невдовзі сталася ще одна біда. У хаті, де Бойчук знімав помешкання (теж на Лук'янівці), зібралася компанія митців. Нарбут і його приятель художник Юхим Михайлів попросили у господаря будинку води. Напилися й одночасно тяжко захворіли. Нарбут після того через рік помер.

Полювання на митців, очевидно, вже тоді почалося — задовго до гулагів.

Але академія пустила могутнє коріння. За професорським складом її можна було ставити в один ряд з найкращими художніми академіями світу. Було закладено нині всесвітньовідому школу монументального живопису Михайла Бойчука, книжкової графіки, основу відродження котрої започаткував Юрій Нарбут.

У 20-х роках заклад було реорганізовано в київський інститут пластичних мистецтв, а згодом — у художній вуз. Поки що це — не загибель. І, як не дивно, загибелі інституту не буде за жодних часів. Він житиме — всупереч утискам, розгромам, репресіям. Хоч тут і не декларувалося: шукаю людину як об'єкт мистецтва. Бо за унітарною програмою для всіх художніх вузів колишнього Радянського Союзу дозволялося змальовувати свинарку, тракториста, пастуха, сталевара... Кого завгодно, тільки не людину — з її внутрішнім багатством, неповторністю. Диктаторам таке мистецтво не потрібне, воно загрозливе для їхньої сутності. Але до людини йшли вихованці перших професорів, їхні учні, а далі — за ланцюжком — учні учнів... В інституті свого часу працює опальний Казимір Малевич, чорний та червоний квадрати якого зірвали усі звичні уявлення про предметне мистецтво. Віктор Пальмов, російський професор, веде тут майстерню живопису з 1925 року, органічно засвоює українські традиції й індивідуальним баченням сприяє розвитку мистецтва. Неопримітивізм, кубофутуризм, авангардистський «кольоропис» не заважають художникові щиро проповідувати, що «колір пробуджує своєю грою волю пролетаріату до бадьорого устремління». Олександр Богомазов, твори якого, замішані на експресіонізмі та кубізмі, вже потрясли Європу, вчив студентів, що «картина, як і всякий твір мистецтва, є результатом естетичного хвилювання автора, закріплений певними матеріальними знаками».

На щастя, і Пальмов, і Богомазов померли своєю смертю. Чого не скажеш про школу Михайла Бойчука. Художника знищили фізично разом із його найближчими послідовниками. Точні дати загибелі й місця поховання багатьох з них невідомі. Сергій Шишко, чиї пейзажні твори стали класикою українського сучасного живопису, запам'ятав сумний день похорону Олександра Богомазова на тому ж таки Лук'янівському цвинтарі в 1930 році. Він був тоді студентом художнього вузу (невдовзі переводиться до Ленінградської академії мистецтва). Через п'ятдесят з лишком років Сергій Федорович знайшов це скорботне місце, відновив могилку й за свої кошти поставив скромний пам'ятник видатному майстру пензля нашого часу. 82-річний Шишко доглядає за іншими занедбаними могилками знаменитих земляків, своїх побратимів по мистецтву, чиї імена уславили українську культуру. Один він робить те, що мала б робити вся Спілка художників України.

Нова естетика, за створення котрої взялися українські авангардисти 20—30-х років, розцвіла пишним цвітом, та її розкішне насіння було жорстоко затоплено штучним морем соцреалізму, постулати котрого розроблялися чиновниками в мундирах. Але феноменальність цієї обставини в тому, що грунт усе ж рідний, український. А дух України цілющий, він не дає загинути своєму насінню.

Нині можна почути думку, що художній інститут був реакційною цитаделлю у найгірші роки нашого життя. Це може бути правдою до тієї міри, до якої наша система взагалі була форпостом тоталітаризму й жорстокості. Проте і в цьому вузі завжди були передові, чесні митці, котрі не втрачали гідності ніколи. І тепер не соромно, завдяки їхньому подвижництву, поглянути у недалеке минуле. Саме тут, усупереч офіційним тенденціям і настановам, збереглися кращі риси реалістичної школи української образотворчості. Звідси ж вийшли й представники «неофіційного мистецтва» — явища дуже цікавого, що не має аналогів у світовій культурі. Звісно, з'явилося нонконформістське мистецтво не від хорошого життя, але воно є, і стало вже здобутком історії. Та його значення для розуміння всього процесу розвитку українського мистецтва просто неоціненне. Осмислення всього потоку, що об'єднав лівих і правих, традиціоналістів та авангардистів, ще належить зробити. Як належить активно, вже на новому грунті, відновлювати всі найкращі традиції академії.

Нинішній її ректор, відомий український графік народний художник України Андрій Чебикін під час урочистостей не раз говорив, що історію вузу було грубо принижено й перекручено. И не дивно — біля її витоків стояла Центральна Рада. Тепер належить відновити історичну справедливість. Потенційні можливості академії нині великі. Зараз тут навчається 800 студентів, у тому числі 60 іноземних громадян. Вже функціонує аспірантура, передані академічні майстерні, які належали Академії мистецтв СРСР. Цього року відкрито новий курс — фахівців з менеджменту в галузі художньої культури. Чимало й інших реальних планів.

Нині ми часто міняємо назви, вивіски — без відповідного духовного наповнення, та й зрештою — без адекватного внутрішнього переживання. Так, тягаря минулого треба позбуватися без жалю. Але й нинішній час не проскочити, не перестрибнути без свого сліду, духовного досвіду. Історія дає нам шанс. Не потонути б у житейських проблемах, не упустити б головного.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

ПЕДАГОГИ ШУКАЮТЬ ПОКРОВИТЕЛЯ

ЯКЩО НЕ БОГА, ТО ХОЧА Б ПРЕЗИДЕНТА

Дорогий і компезний 1-й з'їзд педагогічних працівників завершив роботу. Податкодавцям, тобто нам з вами, він обійшовся в 27 мільйонів. Багато це чи мало, потрібно чи непотрібно — судити категорично поки що рано. Хоч деякі «делегати-бухгалтери», ділячись враженнями від форуму, знову ж таки обурювалися: «краще б на ці гроші одну школу побудували», або «хіба можна обговорювати плани на наступне століття, якщо сьогодні в освітянській системі — хаос і злидні». Чи «програма «Україна XXI століття: стратегія освіти» — це марево, похід за горизонт».

Якщо бути сухим прагматиком і жити тільки сьогоднішнім днем, то слова ці слушні, а програма не варта того, щоб задля неї відривати на кілька днів від роботи педагогів країни, тратити тонни бензину для перевезення делегацій, центнери харчів для прогодування і тисячі... медичних препаратів для обслуговування з'їзду.

Ясність вніс міністр освіти Петро Таланчук. Освітянська програма «Україна XXI століття» названа так не тому, що ми мрійники і живемо ірреальними категоріями. Ідея виробити таку стратегію народилася в березні цього року, коли міністр разом зі своїми колегами з країн СНД побував у США. Він ознайомився там з американською системою освіти та відомою освітянською програмою Президента Буша і дійшов висновку, що треба спробувати виробити якісь орієнтири і в себе. А назвали програму так тому, що в нашій системі можна щось змінити лише тоді, коли зможеш спрогнозувати розвиток життя хоча б на десять років уперед.

З'їзд прийняв проект стратегічної програми «Освіта» лише за основу. Створено комісію, якій до березня наступного року доручено доопрацювати документ.

Програма (це 70 сторінок тексту) ставить перед освітою такі основні завдання: **розбудова національної системи освіти з урахуванням змін у всіх сферах суспільного життя; забезпечення моральної, інтелектуальної та психологічної готовності всіх дітей до здобуття освіти; досягнення якісно нового рівня у вивченні базових навчальних предметів; створення умов для задоволення освітніх та професійних потреб і надання можливості кожному вдосконалювати свою освіту; забезпечення загальноприйнятих у світі умов для навчання і виховання.**

Бути сьогодні песимістом непопулярно, і все ж згадаймо: якщо й настав в Україні якийсь освітянський просвіток, то лише тому, що вчителів підтримували меценати, державні діячі. Щоб національна освітянська програма не перетворилася на сумнозвісні «основні напрями діяльності до 2000 року», вона має стати програмою Президентською.

Чи не найбільше уваги на з'їзді приділялося самому поняттю «національна освіта». Донецька делегація, окупувавши перший мікрофон, обнародувала звернення, в якому освітяни Донеччини вимагають визнати на території їхнього регіону російську мову державною. Подібні заяви звучали досить часто. Доходило до абсурду. В президію з'їзду надійшло, наприклад, звернення від Комсомольської неповної середньої школи міста Полтави) яка також вимагає не зобиджати «великий, могучий...». Група кримських делегатів повідомила, що в Республіці Крим створено ініціативну групу, яка вже готує відповідну документацію про вилучення в новому навчальному році з планів вивчення української мови та історії України.

Під час розмови з директором Маківської середньої школи № 37 Володимиром Прохоровим з'ясувалося, що прихильників такої «політики» найбільше бентежить саме поняття «національна школа», оскільки вони вбачають у тому насильницьку українізацію, а не демократичний шлях до цивілізації. Безперечно, «національна школа» не означає, що потрібно замінювати цитати Пушкіна на Шевченка, а Толстого — на Куліша. Мабуть, не потрібно вивішувати гасла «Україна — не лише для українців», але лікнепівські курси варто було б організувати, бо ніхто, наприклад, не звинувачує США у веденні антиукраїнської, антиєврейської, чи антиталійської політики, хоч американська освітня програма також іменується національною.

На жаль, 1-й з'їзд педагогічних працівників перетворився на з'їзд учителів. Про наболіле педагогів-науковців, викладачів говорили в основному під час роботи спеціалізованих секцій.

Виступ віце-прем'єра Миколи Жулинського вніс деяку ясність у фінансові справи. Він, зокрема, сказав, що планується організувати оплату праці працівників педагогічної сфери на основі Єдиної тарифної сітки, яка складатиметься з 29 розрядів. Освітяни серед бюджетників посядуть провідне місце, їхня платня становитиме 6300—30 тисяч карбованців.

Отже, 1-й з'їзд педагогів України став надбанням історії. В аналізі його результатів, на жаль, переважають знаки запитання.

Катерина КІНДРАСЬ.

Наші першодруки

Вадим КРИЩЕНКО

ВНЕСІТЕ ПРАПОР ВІЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Вадим Крищенко добре знаний в Україні та за її межами як поет-пісняр. Широкого розголосу одержали пісні «Наливаймо, браття, кришталеві чаші», «Хай щастить!», «Молитва», «Гей, ви, козаченьки...», створені на його слова.

Плідно працює Вадим Крищенко і в жанрі ліричної поезії. Його остання книжка лірики «Очей не опускаючи» була розкуплена буквально за кілька днів.

Тепер поет підготував нову поетичну збірку, з якої пропонуємо читачам «Голосу України» низку поезій.

ЗОВЕ РІДНА МАТИ

Ой, нашого люду по світу багато,
Та є власна хата в нас, браття, тепер.
Гей, чуєш ти, сину — зове рідна мати,
Зове рідна мати додому тебе.

Зі свого далека сюди повернися
У вечір вишневий, пахкий, як бальзам.
За звичаєм давнім ти, сину, вклонися
Забутим могилам, святим образам.

Не раз розлучались ми в кривді та горі,
Не раз розлучали нас недруги злі.
Та вірю: присохлий відірваний корінь
Лиш може ожити на рідній землі.

Я знаю: нелегко вертатися, сину,
Зустрівши в дорозі дощі і грозу,
Та є в тебе мати, та є Україна,
Що словом зігріє і витре сльозу.

ВІТЕР ЗІ СХОДУ

Пам'ять крапле, ніби сльози
На життя холодну воду...
Пригинав нас і морозив
Вітер кручений зі сходу

Вітер лютий і злодужий
Ще й забарвлений багрово.
Він калічив наші душі,
Він калічив наше слово.

Нівечив козацьку вроду,
Крав дітей для яничарства—
Вітер кручений зі сходу,
Із розгніваного царства.

Сліз кривавих... Скільки відер
Зла неволя нам налляла?
Цей триклятий чорний вітер
Гірший ніж орди навала.

Посаджу я дуб крислатий,
А солоні сльози витру.
Ні, не дам більш панувати
В рідній хаті цьому вітру.

ПРАПОР УКРАЇНИ

Вже скільки закривавлених століть
Тебе, Вкраїно, імені лишали...
Тож встаньмо, браття, в цю урочу мить:
Внесіте прапор вільної Держави!

Степів таврійських і карпатських гір
З'єднався колір синій і жовтавий.
Гей, недругам усім наперекір —
Внесіте прапор вільної Держави!

Ганьбив наш прапор зловорожий гнів,
Його полотна в попелі лежали...
Але він знов, як день новий, розцвів.
Внесіте прапор вільної Держави!

Повірмо в те, що нас вже не зборють
І долучаймось до добра і слави.
Хай будуть з нами Правда і Господь —
Внесіте прапор вільної Держави!

ЖИТТЯ, ЯК МИТЬ...

Життя, як мить,
Єдина мить,
Махне крилом —
І пролетить
Але в цю мить,
Коротку мить
Було і сонце
І блакить.

Я поки серцем
Не зачах,
Вкарбую їх
В своїх очах.
Бо нам дана мить
Для життя.
А вічність? —
То для забуття.

ПІСНЯР

У годину чорну й грізну,
Він озвучив людям пісню,
Що покликала до волі,
Бо прийшла на те пора.
І, осилівши дорогу,
Засурмила перемога,
Обняла людей щасливих,
Що... забули пісняра.

СИН

Виростає без матері син,
Заховавши сльозину у віях.
Відчуваю гіркавий полин,
А розвіяти смуток не вмію.

Краю серце своє від жалю,
Бо для сина ще треба матусі.
Приласкаю його, притулю,
А до рани торкнутись боюся.

Що, мій синку, сказати тобі:
Доля нас покарала, звичайно,
Та не кинь свою душу злобі,
Не ховай свої очі в печалі.
Мама дуже хотіла, щоб ти
Був щасливим, веселим і дужим.
Пам'ятай це і швидше рости —
І ми, хлопчику, все надолужим.

Пересилимо горе своє,
Щоб дорога угору лягала.
Скоро дзвін твоїх років проб'є
Чотирнадцять, — а це вже немало.

Тож сльозину свою не носи,
Кожний день зустрічай, ніби свято.
Буду я — поки вистачить сил
У житті тобі мама і тато.

БІЛЯ ОСІННЬОГО ВІКНА

Вже дощі непроглядні та сірі
Розмочили осінній пейзаж.
Скачуть тіні по вікнах, як звірі —
Тінь і смуток — знайомий колаж.

І угледіть розраду не можна
Крізь густу павутину краплин...
І тривожно, до щему тривожно,
Коли ти біля вікон один.

МУЗИКА ДУШІ

Над хриплим повсякденним криком,
Над злом, що гупає й сичить,
Над всім нікчемним та безликим —
Хай музика душі звучить!

Київ.

ИЛТА Киев ДЕ ЛЯ РЮ

ОТЛИЧАЙТЕ НАСТОЯЩЕЕ ОТ ФАЛЬШИВОГО!

СЧИТАЙТЕ ДЕНЬГИ!

Машинки для счета денежных знаков, производство компании ДЕ ЛЯ РЮ.

Электронно-счетные аппараты программируются на формат и вид защиты любых купюр.

Обеспечивается сервис.

Акции, чеки, векселя, облигации — с использованием самых современных технологий!

К вашим услугам мировой лидер в изготовлении ценных бумаг компания ДЕ ЛЯ РЮ, международная корпорация со штаб-квартирой в Лондоне.

252001, Киев, пр. Т. Шевченко, 12. ИЛТА КИЕВ, тел. 229-45-78; 228-00-63.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Йосиф Р. Йонг — канадський еміграційний і комерційно-торговельний адвокат з адвокатської фірми CREEN &, SPIEGEL приїжджає в Україну і буде у Львові: від 18 січня — 23 січня 1993 р. готель «Дністер» на вул. Матейка, 6, тел. 72-07-83;

у Києві: від 24 січня — 30 січня 1993 р. готель «Русь» на вул. Госпітальна, 4, тел. 220-42-55.

Йосиф Р. Йонг буде зустрічатися з особами, які зацікавлені еміграцією до Канади і порадами у комерційно-торговельних справах між Канадою і Україною.

Прошу телефонувати до Марійки Павличко-Скорець:

Львів: готель «Дністер» — вул. Матейка, 6, тел. 72-07-83;

Київ: готель «Русь» — вул. Госпітальна, 4, тел. 220-42-55.

CREEN &, SPIEGEL — це канадська передова і найбільша еміграційна фірма.

«ПЕЖО» — досвід усіх доріг світу!

Автомобілі «ПЕЖО», чотириразові переможці ралі «Париж-Дакар», — це престиж, надійність, економність і готовність працювати в будь-яких умовах.

Офіційний імпортер «Ілта Київ» пропонує вам ці унікальні європейські автомобілі та забезпечує фірмовий сервіс.

Двигун — дизельний чи карбюраторний, додаткове обладнання, колір — на ваш вибір.

252001, Київ, Хрещатик, 2;

тел.: (044) 229-45-65.

Финансовая компания «Финко»

(Российская Федерация, Москва)

оказывает помощь украинским фирмам и предприятиям в быстром переводе платежей из Украины в Россию за пять банковских дней по курсу 1,75 крб. : 1,00 руб.

Минимальная сумма 1 000 000 карбованцов.

Телефон представителя в Киеве: (044) 432-84-83

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ:

— лінолеум на теплій основі;
— плитку облицювальну;
— молотки будівельні пневматичні (можливе застосування для обрубування металу).

Замовлення за телефонами у Харкові (0572) 20-58-86, 64-22-96.

КУПУЙТЕ СЬОГОДНІ! ЗАВТРА БУДЕ ДОРОЖЧЕ!

Значительно сократим сроки перечисления средств из России на Украину по курсу Национального банка.

тел. в Киеве (044) 269-87-12
(044) 269-14-66
(044) 216-93-36
тел. в Москве (095) 121-20-06

Посредникам выплатим вознаграждение

СП "Система К" предлагает:

- вычислительную и оргтехнику
- телефаксы
- переферийное оборудование фирмы Hewlett Packard
- видеотехнику

Наш адрес: г.Киев, бульв. Дружбы Народов, 14
тел. 269-87-12, 269-14-66, 216-93-36

Пам'яті перебудови

ЕКСПЕРИМЕНТ

Монолог старого майстра

От ви кажете: демократизація, гуманність, до людини — з людським обличчям... Щоб не лякалася. А я думаю, що не скрізь цю гуманність і притулиш. От, наприклад, у нас на водонасосній. Колектив, звичайно, як скрізь, — радянський. Збитий і спаяний. І завжди, збивали нас чи спаювали, хвалили чи критикували, ми були «за»! Бо розуміли — так треба! Але тепер, коли закликають до гуманізму, я сумніваюся: а що з цього вийде? Ми недавно навіть експеримент провели: спробували замінити командно-адміністративні методи управління на гуманні, з елементом любові до ближнього.

Так-от, чергував тоді якраз Микола. Наш досвідчений кадр, який за звичайних обставин спокійно робив свою справу і одержував грамоту до кожного всенародного свята.

Як раніше починався його робочий день? Вставав Микола, як усяка нормальна людина, важкувато. Можна навіть сказати, неохоче. Бо в голові ніби передвиборча дискусія котів із собаками, а в роті — її наслідки.. Та що там говорити! Хто не знає, що таке похмілля?!

За півгодини перед початком зміни дружина Катерина мовчки штовхала Миколу в бік, але він, невдоволено мукаючи, ніби начальник, якого всі повинні розуміти з півслова, продовжував спати. Катерина, знаючи, йшла на кухню і брала чайник. Час прибуття Миколи на роботу залежав від того, яка вода була в чайнику. Тепла — трохи запізнювався, холодна — вчасно. Одного разу він прибіг на роботу на десять з половиною хвилин раніше — у чайнику виявився окріп.

Микола заступав до насосів, і все йшло своєю чергою. Він одержував по телефону вказівки, перемикав насоси, додавав чи зменшував тиск і так далі. А якщо забував, то я нагадував, вживаючи нашу професійну термінологію.

Якби мене там, нагорі, запитали, то я б сказав, що в нас давно настала своя насосна виробнича гармонія, і, перш ніж її руйнувати, треба подумати, чим її замінимо. Але хіба керівництву доведеш? Йому прогрес давай! Новий начальник об'єднання, побувавши в нас на планірці, відкликав мене вбік і сказав:

— Ну ти, Макаровичу, і вишиваєш! Якби в мене не був сусідом прапорщик-надстроковик, то знепритомнів би!.. Тобі б курси художнього слова вести у дореволюційних боцманів. Вони, кажуть, уміли...

Але з цим треба кінчати! Не ті часи. Інакше треба.

— А як?

Він стенув плечима.

— М'якше, щоб людина розуміла...

— Вони все прекрасно зрозуміли! Я дохідливо...

Начальник скривився:

— Не ображаючи людської гідності. У виразах, які не соромно було б, наприклад, повторити при дамах.

— А в нас дам немає! Одні кавалери!

Не переконав я його. Але й він мене. Тоді й вирішили хоч день попрацювати по-новому, у дусі часу. А щоб експеримент був цілком чистим, попередили Катерину. Мовляв, так і так, поводься з Миколою коректно. І бери в основному ласкою, а не чайником.

Що експеримент провалився, з'ясувалося з самого початку. Катерина, штовхнувши Миколу, стала лагідно умовляти: «Колю, голубчику, морда, вставай!..»

Звичайно, Микола й вухом не повів. Час було втрачено, і, хоча Катя й скористалася з чайника, на роботу запізнився. А змінник, який теж брав участь в експерименті, чекати не став, а плюнув і зі словами: «А ну його! Йому, мабуть, на похмілля, а в мене ще ні в одном глазу!» — подався додому.

Тут якраз треба було підключити резервні насоси, бо вранці споживання води зростає. А в нас перезмінка. Почали клієнти дзвонити. Я ввічливо відповідаю: «Вибачайте, у нас експеримент. Микола, мабуть, з похмілля і ще не прийшов. Завіряємо вас і у вашій особі — все буде! Дякуємо за увагу!» Народ, звичайно, дивується. Чую, пояснюють тим, хто поряд з апаратом: «На насосній, мабуть, подуріли. Ввічливі і не брешуть».

Коли з міської адміністрації дзвонять: «Чому немає води? Народ скаржиться!» Я повторюю, так, мовляв, і так... Чую, на другому кінці захарчало: «До чого дійшли! До чого дійшли! На насосній страйк! Валідолу мені, валідолу!»

Ледве я керівництво заспокоїв, як тут і Микола підійшов. Личко пом'яте і погляд задумливий. Микитить, як би воно похмелитися.

Натужився я, пригадав, як його прізвище, і чемно попросив:

— Пане Горобець! Що ви собі дозволяєте? На вас дивиться вся прогресивна громадськість, а ви ще не приступили до роботи! Будь ласка, підключіть п'ятий і сьомий насоси... У рот вам кіло цукерок, яких немає в продажу!

І тут експеримент провалився остаточно. Микола, збитий з пантелику тим, що пригадали його прізвище, назвали паном і пом'янули поряд з прогресивною громадськістю, зблід і кинувся до насосів.

Що йому примарилося у зв'язку з таким поводженням — народний суд, табори, висилка, — невідомо. Але факт той, що у трьох електромоторів згоріла обмотка, а інші насоси стали качати в протилежний бік. Як йому це вдалося, я не знаю. Хоча проробив у системі водопостачання понад тридцять років.

Зрозуміло, що на цьому експеримент припинився. Сам собою. Так що перехід на нові форми управління я б не форсував. Бо дуже давнє, дуже міцне це явище — похмілля. Ще в Біблії згадується. А гуманізм? Скільки того гуманізму ми бачили в житті? Історики всією академією б'ються, ніяк не підрахують — дуже дрібна цифра виходить. Так що послухайте старого майстра, не поспішайте!

Павло СТОРОЖЕНКО.

Передноворічне

ДЕЗОДОРАНТ

Онуфрій купив жінці дезодорант. Французький. На Новий рік подарувати. Хай собі пахне.

По дорозі забіг поїсти. Йде, бачить — стоять люди в черзі.

— Що дають?

— Пиріжки з лівером.

— Хто крайній?

— Я — перший. Скраю.

— Буду за вами. А почім? По два купони?

— А колись по шість копійок були.

— Колись життя було дешевше, а тепер дороге, так що цінувати треба.

— Мужчина, чого ви без черги...

— Нема часу.

— Совість треба мати!

— Совість їсти не хоче, а я хочу, — сміється і лізе нахабно.

— Тобі сказано: не лізь без черги, — не витримав Онуфрій.

— Сиди, казьол, тебе не питають.

Несхвальний гомін прокотився чергою, і Онуфрій, хоч і мав мізерніший вигляд від того нахаби, вирішив наполягти на своєму.

— Попробуй взяти без черги, і я тебе... я тобі... коротше, побачиш.

І той вайло відійшов. Напевно, злякався. Онуфрій теж мав страх, а тут зрадів. Та ненадовго, бо той нахаба хоч і відійшов, але недалеко. І з ним ще двоє.

— Ну, я його зараз навчу асфальт їсти.

Онуфрій збагнув, що то йому хочуть запропонувати гудрон замість пиріжків. Йому знову стало страшно, і він з того ляку зухвало підійшов до компанії і сказав вайлуватому:

— Слухай ти, цапе, я тебе як заасфальтую, що тебе твоя коза не впізнає. Поняв, фраєр. Я не таким ще роги обламував, — сказав з притиском і сам собі повірив.

Той нічого не відповів. Теж подумав, що Онуфрій або каратист або рецидивіст. І пішов з дружками геть. А Онуфрій з тремтячими колінами святкував перемогу.

А до чого тут дезодорант, запитає прискіпливий читач.

Ось до чого. Йде собі Онуфрій до автобуса, а в вузькому провулку той вайло нахабний з дружками стоїть. В черзі не хотів стояти, а тут стоїть, подумав з відчаю Онуфрій.

Він від страху мало не вмер. Рішення прийшло в голову блискавично. Він вихопив з кишені балончик з дезодорантом.

— Федю, в нього газовий балончик.

Але було пізно. Онуфрій одному в обличчя п-ш-ш-с, другому — пшшс-с, а третього наздогнати не зміг. Той втікав в інший бік. Так що купуйте дезодорант фірми «Вітекс». Безпека і гарний запах гарантовано!

Василь БАБІЙ.
Івано-Франківська область.

Жарт номера

Якщо не роздати людям землю — у них нічого буде забирати.

Мал. Сергія ФЕДЬКА. Олександр ПЕРЛЮК.

Пародія

ІЗ РОЗМОВ ПРО ПОЕЗІЮ

— Шукаєм для мислі
пристойне вбрання...
Бо творчість, колего,
таке ательє,
Де лиш власноручно...
Де працю ділити
на «женську» й «мужську»
Не личить, не вільно...

Геннадій МОРОЗ.

«Куди, мандрівниче, з конем, без коня...», журн. «Дзвін», 1991 р., № 8.

— Поезія, друже, —
це труд навмання.
Це, в певному смислі,
Таке ательє, де без мірки
вбрання
Ми шиєм для мислі.
Конкретика образів,
думка ясна
Поезію губить.
Мені власноручно відомо:
вона
Обмежень не любить.
Свою самобутність вона
береже,
Всебічність, тим більше.
Різниці нема — чи для «М»,
чи для «Ж».
Аби лише вірші...

Анатолій БОРТНЯК.
Вінниця.

Всьо чотко!

ДАЄШ КОМІСІЮ!

Прочитав у місцевій газеті: «У магазині № 22 виявлено факт приховування бідона сметани. За попередніми даними, це справа рук завідуючої відділом Марії Селещук. Створено комісію за участю представників громадськості...»

Остання фраза відразу мене заспокоїла: слава Богу, комісію створено — значить, буде порядок. Комісія — вона розбереться. То який-небудь дурний капіталіст в одну мить, не роздумуючи, вигнав би порушницю, а у нас парка не парять, у нас народ чуйний, душевний. Розбереться комісія. А мо', та заввідділом і не дуже винувата? Може, її колектив попросив приховати? Чи наказала сама завідуюча магазином? До кожного діла треба тонкий підхід.

Взяти, приміром, оте ГКЧП. Кричали деякі, коли загальний переляк минув: он, мовляв, такий-от і такий-от повністю загекачепилися, спробу перевороту відзначали, як свято, горілки просто в робочі кабінети понаносили. Так що — взяти їх треба було і повикидати, як смердючих цапів, на вулицю? Так? Це було б занадто, тому повсюдно створили комісії. А комісії встановили: ніякі то не гекачепісти, а, навпаки, замасковані українські патріоти. Он вони вже у перших лавах національних державотворців з виключно українським національним блиском ув очах і стовідсотковою сталлю в голосі: «Нам тр-реба р-розр-робити заходи по дальшій розбудові української незалежної дер-ржави...»

А ви казали... Комісія — велика сила. Саме слово яке — «комісія»! Почуєш — і в уяві якісь особливі картини починають малюватися: люди, багато людей із суворо-зосередженими обличчями сидять і ходять, розмовляють, гортають папери, пишуть, розмовляють по телефону... Аж страшно якось стає. І самій комісії, мабуть, також. Бо чому ж тоді комісії якось непомітно розчиняються у часі і просторі і не залишається від них бодай згадки? Але це — потім. А спочатку...

Спочатку, їй-право, звучить вельми кріпко. Украли, наприклад, військові літаки, а ми їх — комісією, хай начуваються.

А оце вже й мафії настане каюк — створено комісію по боротьбі. Не по обговоренню, зазначте, а — по боротьбі. Отож-бо. Тепер, здавалося б, можна і не хвилюватися: в усіх сферах, на всіх рівнях комісії створено. Весь народ, можна сказати, у комісіях, а якийсь черв'ячок сумніву все-таки підточує. І особливо після того, як згадав якось неперевершеного Швейка, його розповідь про те, як солдати одного разу поскаржилися депутатам парламенту на звіра-полковника, і міністр прислав до них комісію. Пам'ятаєте, чим там усе скінчилося? Комісія побула і поїхала собі, а полковник ганяв по плацу роту за ротою, стройовим кроком, при зброї, і при цьому солдати щосили скандували: «Ми, мерзотники, думали, що нам ця комісія допоможе. Хрін вона нам допомогла!»

А нам?

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Постріли двостволки

ГАРАНТІЯ

В селі збудують дитсадок,
Бо в голови росте синок.

ХОЧ ЛУСНИ!

П'янюгу цього вдарила
печаль:
Пити не може й залишати
жаль.

ВІСЛЮК

— Спів жайвора давно вже
злить мене:
Від нього провінційщиною
тхне.

ВОВК І ЯГНЯ

(сучасний варіант)

— Дозволь напитися води!
— За це на лапу поклади!

БЕЗДОННА ТОРБА

Чим більше в неї насипали—
Тим більш вона горлала:
«Мало!»

ВІВЦЯ

Все, що літа, Вівця завжди
хулила
І лиш тому, що бач сама
безкрила.

Василь ДОМЧИН.

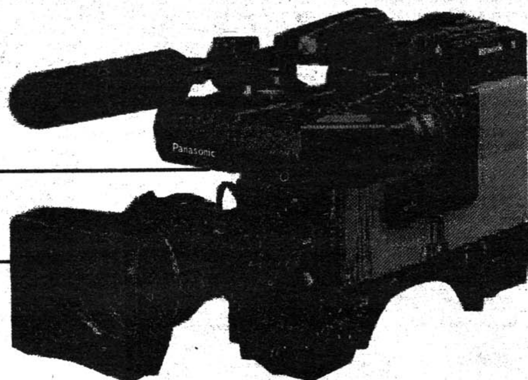
ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ ВИДЕОТЕХНИКА

ВИДЕООБОРУДОВАНИЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО И ВЕЩАТЕЛЬНОГО КАЧЕСТВА

Студийные съемочные и монтажные комплексы

Оборудование форматов SVHS, MII, Betacam SP, Betacam 2000 PRO и D-3

Рабочие станции компьютерной анимации

WESCOM, Inc.

Украина, 310046
Харьков, ул. Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-01, 95-96-74
93-40-75, 94-16-58
Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58

Фирма WESCOM, Inc. производит поставку и установку оборудования для телецентров и студий, систем кабельного телевидения, студий компьютерной анимации

Спілка аудиторів України доводить до відома, що всі аудиторські фірми стосовно проведення аудиторських перевірок, в тому числі підприємств з іноземним капіталом, користуються рівними правами.

Надання переваг окремим аудиторам та аудиторським фірмам службовими особами місцевих органів Державної податкової інспекції, Національного банку та інших установ суперечить чинним Законам України.

Правління Спілки аудиторів України.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

оголошує конкурс на одержання ліцензії для здійснення продажу об'єктів приватизації.

Для участі в конкурсі юридичні особи подають до конкурсної комісії такі документи:

заяву на участь у конкурсі;

нотаріально засвідчену копію установчих документів;

документ про сплату реєстраційного збору в сумі 2000 крб.;

документ, що підтверджує внесення застави у сумі 5000 крб.;

правила проведення торгів (аукціону, конкурсу);

пропозиції щодо виконання умов конкурсу (в запечатаному конверті).

Обов'язковими умовами для участі в конкурсі підприємств, установ та організацій є наявність:

відокремленого приміщення загальною площею не менше як 200 кв. метрів з необхідними умовами для розміщення учасників аукціону (конкурсу) та допоміжними приміщеннями (гардероб, туалет тощо);

окремих приміщень для розміщення розрахункової палати, представників органу приватизації та державного нотаріату;

технічних засобів на базі електронно-обчислювальної техніки для створення інформаційної бази з продажу об'єкта приватизації, а також ефективного проведення аукціонів (конкурсів) та оформлення відповідної документації за їх результатами;

засобів радіотехнічного забезпечення приміщення;

не менш як 5 ліній міського та 2 ліній міжміського телефонного зв'язку;

необхідної кількості персоналу для проведення та технічного обслуговування аукціонів (конкурсів);

інформації про кількість та обсяг угод на продаж нерухомого майна за поточний рік.

До конкурсної комісії подається також нотаріально посвідчена копія ордера на вказане приміщення або його оренди (в одному примірнику).

Комісійний збір за проданий об'єкт приватизації вартістю до 500 млн. крб. не повинен перевищувати 0,7% від суми продажу; від 500 млн. крб. і вище — 0,4% від суми продажу.

Конкурсні пропозиції надсилати на адресу: м. Київ-8, вул. Садова, 3. Фонд державного майна України. Останній строк подання заяв на участь у конкурсі 20 січня 1993 року.

Наш розрахунковий рахунок № 609904 в Управлінні Національного банку по Києву та області, МФО 321024.

Телефон конкурсної комісії: 228-54-92.

ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВА КОМПАНІЯ «КАПІТАН»

ТЕРМІНОВО

придбає у власність або в довгострокову оренду для власних потреб будову дво- чи триповерхову (в Києві).

Можливі будь-які види платежів.

Наш телефон: (0564) 29-55-49.

Факс: (0564) 29-59-96.

Національний Прес-Клуб готує до видання довідник **«Українські засоби масової інформації»**, який розрахований на журналістів, політиків, бізнесменів і буде розповсюджуватися в урядових, громадських організаціях, посольствах та представництвах зарубіжних країн.

Національний Прес-Клуб звертається до редакцій газет, журналів, радіо, телебачення, прес-центрів та відділів у зв'язках з пресою надати дані про себе.

Редакція довідника приймає пропозиції для розміщення на своїх сторінках реклами.

Телефакс: 216-34-92.

До уваги потенційних постачальників брухту чорних та кольорових металів.

Фінансово-промислова компанія «Капітан» візьме брухт чорних та кольорових металів у необмеженій кількості і від будь-яких постачальників. Ми готові:

надати Вам допомогу в переробленні брухту на найсучаснішому технологічному устаткуванні;

придбати брухт на будь-яких, вигідних для Вас, умовах;

якщо Ви бажаєте експортувати брухт — надати Вам як фінансову, так і експортну допомогу;

якщо Вам не вистачає коштів для заготівлі брухту — віднайти їх для Вас.

Будь-які проекти, пов'язані з брухтом, цікаві для нас.

Наш телефон: (0564) 29-55-49.
Факс: (0564) 29-59-96.

КРИВОРІЗЬКИЙ СУРИКОВИЙ ЗАВОД ВИГОТОВЛЯЄ І ВІДВАНТАЖУЄ ТАЛЬК

Застосовується при виробництві:
- лінолеуму;
- лакофарбних матеріалів;
- електродів;
- будівельних матеріалів;
- гумо-технічних виробів;
- кераміки;
- продукції металургії.

Маємо можливість переробити будь-які руди, поклади і відходи виробництва на пігменти (порошок) з упаковкою в контейнери з метою використання при виробництві лакофарбної, будівельної та іншої продукції.

Адреса: 324055, Кривий Ріг.
Телетайп: 106104 СУРИК.
Телефони: 71-73-22, 71-23-18, 71-23-04.

Городокське орендне верстатобудівне виробниче об'єднання

Реалізує 25 найменувань різного деревообробного обладнання, в тому числі верстати комбіновані, чотиристоронні стругальні, токарні, круглопиляльні тощо.

Виконує технологічне проектування ДОКів і дільниць з виробництва віконних блоків, постачає устаткування, здійснює шеф-монтаж і налагодження, навчає персонал замовника, приймає на сервісне обслуговування обладнання строком на 5 років.

Ціни договірні, нижчі від ринкових.

м. Городок Хмельницької області, вул. Леніна, 45, ГСПО.
Телефони: (8-038-51) 9-12-80, 9-19-82.
Факс: 9-13-51.
Торгове представництво у Москві.
Телефони: (095) 461-29-77.
Факс: 465-21-83.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 450 601

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 45 6 7 8 9
Зам. 0311246